

SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/1585**z dne 25. novembra 2014****o shemi pomoči SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (ki jo je Nemčija izvajala za podporo za električno energijo iz obnovljivih virov in energetske intenzivne uporabnike)***(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 8786)***(Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo pripombe v skladu z navedenima določbama ⁽¹⁾, in ob upoštevanju njihovih pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Komisija je bila s pritožbo, ki jo je prejela decembra 2011, obveščena, da je Nemčija izvedla državno pomoč za podporo za električno energijo iz obnovljivih virov in energetske intenzivne uporabnike z omejitvijo dodatne dajatve, s katero se je financirala podpora za električno energijo iz obnovljivih virov (*EEG-Umlage*, v nadaljnjem besedilu: dodatna dajatev EEG).
- (2) Komisija je Nemčijo z dopisom z dne 18. decembra 2013 obvestila, da bo glede navedene pomoči začela postopek v skladu s členom 108(2) Pogodbe (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka).
- (3) Sklep o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾. Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj v zvezi s pomočjo predložijo pripombe.
- (4) Komisija je pripombe, ki jih je prejela od zainteresiranih strani, posredovala Nemčiji in ji dala možnost, da nanje odgovori; njene pripombe je prejela v dopisih z dne 20. januarja 2014 in 14. novembra 2014.
- (5) Nemčija se je z dopisom z dne 22. septembra 2014 odpovedala svoji pravici na podlagi člena 342 Pogodbe v povezavi s členom 3 Uredbe (EGS) št. 1/1958 ⁽³⁾, da se ta sklep sprejme v nemškem jeziku, in se strinjala, da se ta sklep sprejme v angleškem jeziku.

2. PODROBEN OPIS POMOČI**2.1 Zakon EEG iz leta 2012**

- (6) Zakon EEG iz leta 2012 (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*) je bil sprejet 28. julija 2011, veljati pa je začel 1. januarja 2012 ⁽⁴⁾. Nato je bil bistveno spremenjen z zakonom EEG iz leta 2014 ⁽⁵⁾. Komisija je novo shemo pomoči na podlagi te bistvene spremembe odobrila 23. julija 2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ UL C 37, 7.2.2014, str. 73, in UL C 250, 1.8.2014, str. 15.

⁽²⁾ Glej opombo 1.

⁽³⁾ Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL L 17, 6.10.1958, str. 385).

⁽⁴⁾ Zakon „Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG)“, kakor je bil spremenjen z zakonom „Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 1634, in z zakonom „Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 1754.

⁽⁵⁾ Zakon „Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 1066.

⁽⁶⁾ Zadeva o državni pomoči SA.38632 (2014/N) – Nemčija: EEG 2014 – Reform of the Renewable Energy Law (Reforma zakona o energiji iz obnovljivih virov, še ni objavljena v Uradnem listu).

- (7) Na prvi ravni sistema, vzpostavljenega z zakonom EEG iz leta 2012, morajo upravljavci omrežij (v večini primerov sistemski operaterji distribucijskih omrežij) kupiti električno energijo, proizvedeno v njihovem lokalnem omrežju iz obnovljivih virov energije (v nadaljnjem besedilu: električna energija iz obnovljivih virov) in iz zemeljskega plina (električna energija iz obnovljivih virov in električna energija, proizvedena iz zemeljskega plina, se skupaj imenujeta električna energija EEG). Nakupne cene so določene z zakonom (v nadaljnjem besedilu: zagotovljene odkupne cene). Namesto da proizvajalci električne energije iz obnovljivih virov in električne energije iz zemeljskega plina zahtevajo plačilo zagotovljene odkupne cene, lahko svojo električno energijo prodajajo neposredno na trgu (v nadaljnjem besedilu: neposredno trženje). Če se odločijo za to možnost, lahko od upravljavca omrežja zahtevajo plačilo tržne premije. Znesek navedene tržne premije je prav tako določen z zakonom.
- (8) Na drugi ravni morajo upravljavci omrežij električno energijo EEG takoj prenesti svojim sistemskim operaterjem prenosnih omrežij, ki so v Nemčiji štirje, ti pa morajo nato upravljavcem omrežij plačati nadomestilo za vse stroške, ki so jih imeli zaradi zagotovljenih odkupnih cen in tržnih premij.
- (9) Zakon EEG iz leta 2012 določa tudi mehanizem za izravnavo, v skladu s katerim se finančno breme, ki je posledica obveznosti nakupa, razdeli med vse štiri sistemske operaterje prenosnih omrežij, tako da na koncu vsak sistemski operater prenosnega omrežja krije stroške količine električne energije, ki je enaka povprečnemu deležu električne energije EEG v primerjavi s skupno električno energijo, ki jo je posamezni sistemski operater prenosnega omrežja v vsakem območju, ki ga pokriva, v prejšnjem koledarskem letu dobavil končnim odjemalcem (člen 36 zakona EEG iz leta 2012). To je tretja raven.
- (10) Sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo električno energijo EEG prodati na gotovinskem trgu. To lahko storijo posamično ali skupaj. Če cena, dosežena na gotovinskem trgu, ne zadostuje za kritje finančnega bremena, ki je posledica njihove plačilne obveznosti do upravljavcev omrežij, imajo sistemski operaterji prenosnih omrežij na podlagi zakona pravico, da od dobaviteljev električne energije zahtevajo plačilo deleža tega bremena, sorazmernega z zadevno količino električne energije, ki so jo dobavitelji električne energije dobavili končnim odjemalcem. Delež se določi tako, da ima vsak dobavitelj električne energije enake stroške z vsako kilovatno uro električne energije, ki jo je dobavil končnemu odjemalcu. Za plačilo te dodatne datave se mesečno plača akontacija. Zakon EEG iz leta 2012 to dajatev, ki jo sistemskemu operaterju prenosnega omrežja povrnejo dobavitelji električne energije, izključno navaja kot dodatno dajatev EEG (glej člen 37(2) zakona EEG iz leta 2012). Vsi štirje sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo vsa prejeta plačila beležiti na skupnem računu za EEG in ga objaviti (člen 7 izvedbene uredbe AusglMechV⁽⁷⁾). To je četrta raven.
- (11) Oktobra morajo štirje sistemski operaterji prenosnega omrežja skupaj določiti dodatno dajatev EEG za leto $n + 1$ (člen 3(2) izvedbene uredbe AusglMechV). Metodologija, ki jo morajo uporabiti, in elementi, na katerih mora temeljiti njihov izračun, so določeni v izvedbenih uredbah *Ausgleichsmechanismusverordnung* (AusglMechV) in *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (AusglMechAV)⁽⁸⁾. Navedena pravna akta sistemskim operaterjem prenosnih omrežij ne dajeta diskrecijske pravice. Zlasti člen 3 izvedbene uredbe AusglMechV navaja:

„Člen 3 Dodatna dajatev EEG

- (1) Sistemski operaterji prenosnih omrežij na pregleden način izračunajo dodatno dajatev EEG v skladu s členom 37(2) zakona o energiji iz obnovljivih virov [tj. zakona EEG iz leta 2012] kot:
1. razliko med predvidenimi prihodki iz točk 1 in 3 odstavka 3 za naslednje koledarsko leto ter napovedmi glede izdatkov iz odstavka 4 za naslednje koledarsko leto; in
  2. razliko med dejanskimi prihodki iz odstavka 3 ter dejanskimi izdatki iz odstavka 4 v času izračuna.
- (2) Dodatno dajatev EEG za naslednje koledarsko leto je treba objaviti pred 15. oktobrom vsakega koledarskega leta na spletnem mestu sistema operaterja prenosnega omrežja v zbirni obliki, navede pa se v centih na kilovatno uro, dobavljeno odjemalcem; člen 43(3) zakona o energiji iz obnovljivih virov se ustrezno uporablja.

⁽⁷⁾ Izvedbena uredba „Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009“, Bundesgesetzblatt, Del I, str. 2101, kakor je bila spremenjena s členom 2 zakona „Gesetz vom 17. August 2012“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 1754.

⁽⁸⁾ Izvedbena uredba „Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 134, kakor je bila spremenjena z izvedbeno uredbo „Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 310.

(3) Prihodki so:

1. prihodek iz trgovanja za dan vnaprej in znotraj dneva v skladu s členom 2;
2. prihodek od dodatne dajatve EEG;
- 2a. prihodek od plačil v skladu s členom 35(2) zakona o energiji iz obnovljivih virov, če rezultat izravnave iz člena 35(3) zakona o energiji iz obnovljivih virov pomeni pozitivno bilanco za sistemskega operaterja prenosnega omrežja;
3. prihodek od obresti iz odstavka 5;
4. prihodek od poravnave energije za izravnavo za bilančno skupino EEG in
5. prihodek v skladu s členom 35(4), ali členom 38 zakona o energiji iz obnovljivih virov in odstavkom 6.

(4) Izdatki so:

1. zagotovljene odkupne cene in nadomestila v skladu s členom 16 ali členom 35(1) zakona o energiji iz obnovljivih virov;
    - 1a. plačila premij v skladu s členom 33g ali 33i ali členom 35(1)(a) zakona o energiji iz obnovljivih virov;
    - 1b. plačila v skladu s členom 35(1b) zakona o energiji iz obnovljivih virov;
  2. povračila v skladu z odstavkom 6;
  3. plačila za obresti iz odstavka 5;
  4. stroški, potrebni za poravnavo transakcij, ki se poravnajo na isti dan;
  5. stroški, potrebni za poravnavo energije za izravnavo za bilančno skupino EEG;
  6. stroški, potrebni za pripravo napovedi za dan vnaprej in znotraj dneva;
  7. stroški, potrebni za vzpostavitev in delovanje registra naprav, če mora sistemski operater prenosnega omrežja tak register vzdrževati na podlagi odloka, sprejetega v skladu s točko 2 člena 64e zakona o energiji iz obnovljivih virov.
- (5) Za razliko med prihodki in izdatki se zaračunajo obresti. Obrestna mera za en koledarski mesec znaša 0,3 odstotne točke nad mesečnim povprečjem medbančne obrestne mere, določene za nabavo enomesečnega denarja prvih naslovov v državah, ki sodelujejo v evropski monetarni uniji (EURIBOR) za obdobje enega meseca.
- (6) Če zaradi razhajanj med mesečnimi plačili v skladu s tretjim stavkom člena 37(2) zakona o energiji iz obnovljivih virov in končnim nadomestilom v skladu s členom 48(2) zakona o energiji iz obnovljivih virov nastanejo pravice, je zanje treba plačati nadomestilo do 30. septembra leta po izvedbi plačil.
- (7) Sistemski operaterji prenosnega omrežja lahko pri napovedih prihodkov in izdatkov iz točke 1 odstavka 1 pri izračunu dodatne dajatve EEG upoštevajo rezervacijo likvidnosti. Ta ne sme presežati 10 % razlike iz točke 1 odstavka 1.“

- (12) Štirje sistemski operaterji prenosnih omrežij torej skupaj določijo dodatno dajatev EEG na podlagi napovedanih finančnih potreb za plačilo zagotovljenih odkupnih cen in premij, napovedanih prihodkov iz prodaje električne energije EEG na gotovinskem trgu in napovedane potrošnje električne energije. Poleg tega je treba pri izračunu dodatne dajatve EEG upoštevati vrsto prihodkov in stroškov, povezanih z njenim upravljanjem. Dodatna dajatev EEG za leto 2012 je znašala 3,592 ct/kWh. Leta 2013 je znašala 5,277 ct/kWh. Dodatna dajatev za leto 2014 znaša 6,240 ct/kWh.

- (13) Poleg tega je iz določb, opisanih v uvodni izjavi 11, razvidno, da se z dodatno dajatvijo EEG za vse dodatne stroške, ki jih imajo upravljavci omrežij in sistemski operaterji prenosnih omrežij zaradi svojih pravnih obveznosti na podlagi zakona EEG iz leta 2012 do proizvajalcev električne energije EEG oziroma upravljavcev omrežij, prek dodatne dajatve EEG plača nadomestilo. Če v zadevnem letu prihodki od dodatne dajatve EEG presegajo stroške, se presežek prenese na naslednje leto, dodatna dajatev EEG pa se ustrezno zniža; če pride do primanjkljaja, se dodatna dajatev EEG ustrezno zviša. Navedene prilagoditve so samodejne in zanje ni potrebno dodatno posredovanje zakonodajalca ali izvršilne veje oblasti.

2.2 Pravice, povezane z zeleno električno energijo

- (14) Dobavitelji električne energije v zadevnem koledarskem letu v skladu s členom 39 zakona EEG iz leta 2012 plačajo za 2 centa na kilovatno uro nižjo dodatno dajatev EEG, kadar električna energija EEG, ki jo dobavljajo svojim končnim odjemalcem, izpolnjuje nekatere pogoje (t. i. *pravice, povezane z zeleno električno energijo*).
- (15) Znižanje se dodeli, kadar dobavitelj električno energijo EEG nabavi neposredno pri nacionalnih proizvajalcih električne energije EEG na podlagi dogovora o neposrednem trženju v smislu točke 2 člena 33b zakona EEG iz leta 2012 (tj. dogovora o neposrednem trženju, v skladu s katerim proizvajalec električne energije EEG ne zaprosi za podporo na podlagi zakona EEG iz leta 2012), količina nabavljene električne energije EEG pa izpolnjuje naslednja pogoja:
- (a) vsaj 50 % električne energije, ki jo dobavitelj dobavi vsem svojim končnim odjemalcem, je električne energije EEG in
- (b) vsaj 20 % električne energije je vetrne ali sončne energije v smislu členov od 29 do 33 zakona EEG iz leta 2012.
- (16) Znižanje za 2 ct/kWh se uporabi za celoten portfelj električne energije. Če torej 50 % električne energije, ki jo dobavlja dobavitelj, izvira iz konvencionalnih virov energije, druga polovica električne energije pa je električna energija EEG, ki jo dobavitelj nabavi na podlagi dogovora o neposrednem trženju iz uvodne izjave 15, prejme dobavitelj plačilo v višini 4 ct/kWh. Navedeno plačilo se lahko delno ali v celoti prenese na proizvajalce električne energije EEG.
- (17) Nemčija je glede tega pojasnila, da dobavitelji električne energije, ki želijo uveljavljati pravice, povezane z zeleno energijo, prejmejo znižanje za 2 ct/kWh na celoten portfelj le, če ta zajema vsaj 50 % električne energije EEG. Da bi se izognili tveganju glede morebitne neizpolnitve 50-odstotnega cilja zaradi manjše količine (v tem primeru bi bilo treba dodatno dajatev EEG plačati za celoten portfelj), dobavitelji električne energije električno energijo EEG nabavljajo z varnostnim pribitkom, tj. več kot potrebnih 50 %, včasih tudi do 60 %. V tem primeru je treba pri izračunu stroškovne prednosti, ki se lahko morda prenese na proizvajalce električne energije EEG, znižanje dodatne dajatve EEG za celoten portfelj, tj. 2 ct/kWh, deliti z večjim deležem električne energije EEG. Pri 60-odstotnem deležu na primer dejanska stroškovna prednost, ki bi jo bilo mogoče prenesti, ne bi znašala 4 ct/kWh, ampak le 3,3 ct/kWh. V povprečju je najvišja prednost na podlagi *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*, znašala 3,8 ct/kWh leta 2012, 3,2 ct/kWh leta 2013 in 3,9 ct/kWh leta 2014.
- (18) Da bi se določil obseg pretekle morebitne diskriminacije na podlagi členov 30 in 110 Pogodbe ter bi se ta odpravila, je Nemčija ocenila, da je med 1. januarjem 2012 in 31. julijem 2014, tj. obdobjem veljavnosti zakona EEG iz leta 2012, uvoz potrdil o izvoru, ki ustrezajo elektrarnam za električno energijo EEG, ki bi bila upravičena do podpore na podlagi zakona EEG iz leta 2012, znašal 1,3 TWh.

Leto	2012	2013	2014
Uvoz električne energije EEG, upravičen do podpore, podprt s potrdili o izvoru (v GWh)	519	283	547

- (19) Nemčija trdi, da bi izpadli prihodki od dodatne dajatve EEG, ki jo plačajo dobavitelji električne energije, ki nabavljajo navedeno električno energijo, če bi bil do *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*, v višini približno 4 ct/kWh upravičen celotni navedeni uvoz, znašali približno 50 milijonov EUR. Nemčija se je zavezala, da bo navedeni znesek vložila v povezovalne daljnovode in evropske energetske projekte.

2.3 Omejena dodatna dajatev EEG za energetsko intenzivna podjetja

- (20) Zakon EEG iz leta 2012 dobaviteljem električne energije ne nalaga, da morajo dodatno dajatev EEG prenesti na stranke. Določa pa, kako mora dobavitelj električne energije v primerih, ko se dodatna dajatev EEG prenese, to navesti na računu za električno energijo. V praksi vsi dobavitelji električne energije dodatno dajatev EEG na stranke prenesejo v celoti.
- (21) Člen 40 zakona EEG iz leta 2012 omejuje znesek dodatne dajatve, ki ga lahko dobavitelji električne energije prenesejo na energetsko intenzivne uporabnike: javni organ *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* (v nadaljnjem besedilu: organ BAFA) na zahtevo izda upravni akt, s katerim se dobavitelju električne energije prepove, da dodatno dajatev EEG v celoti prenese na končnega uporabnika, kadar je končni uporabnik proizvodno podjetje z veliko porabo električne energije⁽⁹⁾. Navedena določba se imenuje „posebno pravilo o nadomestilih“ (*Besondere Ausgleichsregelung*).
- (22) Člen 40 zakona EEG iz leta 2012 navaja, da naj bi navedena omejitev zmanjšala stroške električne energije za navedena podjetja, ki bi tako ohranila svojo mednarodno konkurenčnost, če je to v skladu s cilji zakona EEG iz leta 2012, uvedena omejitev pa je še vedno v skladu z interesi uporabnikov električne energije v celoti.
- (23) V skladu s členom 41(1) zakona EEG iz leta 2012 se lahko dodatna dajatev EEG omeji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) električna energija, ki so jo podjetja nabavila pri dobavitelju električne energije in sama porabila, je v prejšnjem finančnem letu znašala vsaj 1 GWh;
  - (b) delež stroškov električne energije, ki jih nosi podjetje, je v prejšnjem finančnem letu znašal vsaj 14 % njegove bruto dodane vrednosti;
  - (c) dodatna dajatev EEG se je v prejšnjem finančnem letu prenesla na podjetje;
  - (d) v podjetju je bil opravljen certificiran energetski pregled (ta pogoj ne velja za podjetja, ki porabijo manj kot 10 GWh električne energije).
- (24) Splošno pravilo iz točke 1 člena 41(3) je, da se dodatna dajatev EEG za energetsko intenzivne uporabnike postopno omeji na naslednji način:
- (a) poraba do 1 GWh: brez omejitve – celotna dodatna dajatev EEG;
  - (b) poraba od 1 GWh do 10 GWh: 10 % dodatne dajatve EEG;
  - (c) poraba od 10 GWh do 100 GWh: 1 % dodatne dajatve EEG;
  - (d) poraba nad 100 GWh: 0,05 ct/kWh.
- (25) Če ima energetsko intenzivni uporabnik porabo nad 100 GWh in njegovi stroški za električno energijo predstavljajo več kot 20 % bruto dodane vrednosti, različne omejitve iz uvodne izjave 24 ne veljajo, dodatna dajatev EEG pa se omeji na 0,05 ct/kWh za celotno porabo električne energije energetsko intenzivnega uporabnika (točka 2 člena 41(3)).
- (26) Odločba organa BAFA je zavezujoča za dobavitelja električne energije in za systemskega operaterja prenosnega omrežja. Če torej organ BAFA odloči, da mora energetsko intenzivni uporabnik svojemu dobavitelju električne energije plačati le znižano dodatno dajatev EEG, se obveznost dobavitelja električne energije, ki električno energijo dobavlja energetsko intenzivnemu uporabniku, glede plačila dodatne dajatve EEG systemskemu operaterju prenosnega omrežja ustrezno zmanjša. To se bo upoštevalo, ko bo systemski operater prenosnega omrežja določal višino dodatne dajatve EEG. Vsi spori v zvezi z odločbo organa BAFA se rešujejo pred upravnimi sodišči, saj je navedena odločba upravni akt. Navedene odločbe so zato tudi takoj izvršljive.

2.4 Načrt prilagoditve

- (27) Da bi bila znižanja dodatne dajatve EEG v skladu z določbami iz točke 196 in naslednjih točk Smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020⁽¹⁰⁾ (v nadaljnjem besedilu: smernice iz leta 2014), je Nemčija predložila načrt prilagoditve.

⁽⁹⁾ Omejitev se dodeli tudi prevoznikom v železniškem prometu. Ta omejitev se v okviru tega sklepa ne proučuje. Komisija si pridržuje pravico, da člen 42 zakona EEG iz leta 2012 oceni v ločenem postopku.

⁽¹⁰⁾ UL C 200, 28.6.2014, str. 1.

- (28) Prilagojena dodatna dajatev EEG za leto 2013 za podjetja, ki so bila upravičena do uveljavljanja posebnega pravila o nadomestilih, vendar so plačala manj, kot bi morala v skladu s pravili iz oddelka 3.7.2 smernic iz leta 2014 (zlasti merila za upravičenost iz točk 185, 186 in 187 ter merila za sorazmernost iz točk 188 in 189), ne sme presegati 125 % dodatne dajatve, ki so jo v navedenem letu dejansko plačala. Prilagojena dodatna dajatev, ki jo je treba plačati za leto 2014, ne sme presegati 150 % iste osnovne vrednosti, tj. dodatne dajatve, ki je bila dejansko plačana leta 2013. Da bi Nemčija pospešila vračanje in ker podatki o porabi za zadevni leti za vsa podjetja, ki jih vračilo zadeva, še niso na voljo, bo najprej za izračun predhodnega zneska vračila uporabila podatke o porabi električne energije, predložene v vlogah, ta znesek pa se bo vrnil takoj, da se zadosti zahtevi iz sodbe v zadevi Deggendorf⁽¹⁾. Nemčija bo nato končne zneske vračila določila na podlagi podatkov o dejanski porabi za zadevni leti in sprejela ustrezne ukrepe za zagotavljanje vračila ali odplačila na podlagi navedenih končnih zneskov.
- (29) Od leta 2015 je mehanizem za prilagoditev spremenjen. V skladu s členom 103(3) zakona EEG iz leta 2014⁽²⁾ bo organ BAFA dodatno dajatev EEG, ki jo morajo energetsko intenzivni uporabniki plačati med letoma 2015 in 2018, omejil tako, da dodatna dajatev EEG za zadevno leto x ne sme presegati dvakratnega zneska dodatne dajatve EEG, plačane v poslovnem letu pred letom vloge ($x - 2$). Dodatna dajatev EEG bo torej vsako leto prilagojena navzgor, vendar bo dodatna dajatev, ki se bo plačala leta 2015, omejena na dvakratni znesek dodatne dajatve za leto 2013, kar velja tudi za dodatne dajatve v naslednjih letih do leta 2018.

2.5 Preglednost, račun za EEG in spremljanje, ki ga izvaja država

- (30) Zvezna agencija za omrežja (*Bundesnetzagentur*, v nadaljnjem besedilu: agencija BNetzA) je pooblaščenca za izvajanje nekaterih nalog spremljanja, nadzora in izvrševanja.
- (31) Proizvajalci električne energije EEG, upravljavci omrežij, sistemski operaterji prenosnih omrežij in dobavitelji električne energije si morajo izmenjevati podatke za pravilno izvajanje sistema EEG. Zakon EEG iz leta 2012 podrobno določa, katere vrste informacij je treba sistematično prenesti na druge operaterje in kdaj. Upravljavci omrežij, sistemski operaterji prenosnih omrežij in dobavitelji električne energije lahko zahtevajo, da podatke pregleda računovodja.
- (32) Z zakonom EEG iz leta 2012 je bil ustanovljen organ za reševanje sporov, ki ga je Zvezno ministrstvo za okolje, ohranjanje narave in jedrsko varnost pooblastilo za reševanje vprašanj in sporov med proizvajalci električne energije EEG, upravljavci omrežij, sistemskimi operaterji prenosnih omrežij in dobavitelji električne energije (t. i. *Clearingstelle*).
- (33) Poleg tega morajo upravljavci omrežij in sistemski operaterji prenosnih omrežij v skladu z zakonom EEG iz leta 2012 in izvedbenima uredbama (*AusglMechV* in *AusglMechAV*) na svojih spletnih mestih objaviti nekatere podatke (količino nabavljene električne energije EEG in ceno, po kateri je bila nabavljena). Sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo vse transakcije, povezane z zakonom EEG iz leta 2012, beležiti ločeno od svojih drugih dejavnosti. Voditi morajo ločene finančne račune za vse finančne tokove, povezane z zakonom EEG iz leta 2012, imeti pa morajo tudi ločen bančni račun za vse stroške in prihodke, povezane z zakonom EEG iz leta 2012, ki ga skupaj upravljajo vsi štirje sistemski operaterji prenosnih omrežij (člen 5 izvedbene uredbe *AusglMechAV*).
- (34) Sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo na skupnem spletnem mestu, imenovanem „račun za EEG“ objavljati mesečne skupne prihodke od prodaje električne energije EEG na gotovinskem trgu in od dodatne dajatve EEG ter skupne stroške (nadomestilo upravljavcem omrežja in drugi stroški, povezani z upravljanjem sistema). Prav tako morajo vnaprej objaviti napovedano dodatno dajatev EEG za naslednje leto.
- (35) V skladu z zakonom EEG iz leta 2012 morajo biti naprave registrirane pri javnem subjektu. Registracija bo pogoj za upravičenost do prejemanja zagotovljenih odkupnih cen. Register še ni bil vzpostavljen, velja pa že ločena obveznost za solarne naprave in naprave za tekočo biomaso, ki morajo biti registrirane, da bi lahko bile upravičene do zagotovljenih odkupnih cen. Agencija BNetzA upravlja register solarnih naprav, zvezni urad *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* pa upravlja register naprav za tekočo biomaso.
- (36) Upravljavci omrežij in sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo agenciji BNetzA predložiti podatke, ki jih prejmejo od upravljavcev naprav (lokacija naprave, zmogljivost proizvodnje itd.), raven omrežja (distribucija ali prenos), na kateri so naprave povezane, skupne in posamezne tarife, ki se plačujejo napravam, končne račune, poslane dobaviteljem električne energije, in podatke, ki so potrebni za preverjanje točnosti tako predloženih števil. Dobavitelji električne energije morajo agenciji BNetzA sporočiti količino električne energije, ki so jo

⁽¹⁾ Zadevi T-244/93 in T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf proti Komisiji, ECLI:EU:T:1995; točka 160.

⁽²⁾ Zakon „Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 1066.

dobavili svojim strankam, in posredovati končne račune. Agencija BNetzA je pooblaščenca tudi za revidiranje lastnikov naprav za proizvodnjo električne energije EEG, da lahko spremlja, kako upravljavci omrežij in sistemski operaterji prenosnih omrežij izpolnjujejo svoje obveznosti.

- (37) Sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo agenciji BNetzA posredovati tudi podrobne podatke o določitvi dodatne datavte EEG. Predložiti morajo zlasti podatke, povezane z različnimi vknjižbami prihodkov in izdatkov, ki se uporabljajo pri izračunu dodatne datavte EEG (člen 7(2) izvedbene uredbe AusglMechV).
- (38) Upravičenci do omejene dodatne datavte EEG morajo Zveznemu ministrstvu za okolje, ohranjanje narave in jedrsko varnost na zahtevo predložiti vse informacije, na podlagi katerih bo to lahko ocenilo, ali bodo cilji iz člena 40 izpolnjeni.
- (39) Agencija BNetzA je pooblaščenca za zagotavljanje, da:
- sistemski operaterji prenosnih omrežij na gotovinskem trgu prodajo električno energijo, za katero se plačajo tarife za dovajanje toka v skladu z veljavnimi pravili (tj. izvedbeno uredbo AusglMechV),
  - sistemski operaterji prenosnih omrežij ustrezno določijo in objavijo dodatno datavte EEG,
  - sistemski operaterji prenosnih omrežij dobaviteljem električne energije ustrezno zaračunajo dodatno datavte EEG,
  - upravljavci omrežij sistemskim operaterjem prenosnih omrežij ustrezno zaračunajo zagotovljene odkupne cene in premije,
  - se dodatna datavte EEG zniža le dobaviteljem električne energije, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 39.
- (40) Agencija BNetzA ima glede določanja dodatne datavte EEG več pooblastil in izvaja več nalog, povezanih z različnimi stroškovnimi in prihodkovnimi postavkami, ki jih lahko sistemski operaterji prenosnih omrežij vključijo v izračun dodatne datavte EEG. Agencija BNetzA je pooblaščenca, da v dogovoru s pristojnimi ministrstvi ⁽¹³⁾ uvede pravila za določanje postavk, ki se pri oblikovanju dodatne datavte EEG štejejo za prihodek ali strošek, in določi veljavno obrestno mero. Agencija BNetzA je na tej podlagi v izvedbeni uredbi AusglMechAV podrobneje določila vrste stroškov, ki se lahko upoštevajo. Agenciji BNetzA je treba predložiti vse ustrezne podatke in dokumente v zvezi z izračunom dodatne datavte EEG. Agencija BNetzA lahko zahteva dodatne informacije, vključno s podatki o računih (člen 5(3) izvedbene uredbe AusglMechAV). Sistemski operaterji morajo dokazati točnost in nujnost nekaterih stroškovnih postavk, preden jih lahko upoštevajo pri izračunu dodatne datavte EEG (glej na primer člen 6(2) izvedbene uredbe AusglMechAV).
- (41) Agencija BNetzA je pooblaščenca za dajanje navodil sistemskim operaterjem prenosnih omrežij in določanje standardnih oblik za podatke, ki ji jih morajo navedeni operaterji predložiti.
- (42) Agencija BNetzA je pooblaščenca tudi, da v dogovoru z Zveznim ministrstvom za okolje, ohranjanje narave in jedrsko varnost določi zahteve, povezane s trženjem električne energije EEG, ki ga sistemski operaterji prenosnih omrežij izvajajo na gotovinskem trgu, in za določanje spodbud za najboljše možno trženje električne energije. To je storila prek izvedbene uredbe AusglMechAV.
- (43) Agencija BNetzA je pooblaščenca za izvrševanje. Lahko na primer izdaja odredbe, kadar sistemski operaterji prenosnih omrežij dodatne datavte EEG ne določijo v skladu s pravili (glej točko 5 člena 38 in točko 2 člena 61 (1)). Lahko določi tudi stopnjo dodatne datavte EEG. V členu 6(3) izvedbene uredbe AusglMechAV je navedeno, da razlika med dodatno datavtjo EEG v zbranih zneskih in dodatno datavtjo EEG na stopnji, ki jo je agencija BNetzA odobrila v skladu z izvršljivo odločitvijo agencije BNetzA v skladu s točkama 3 in 4 člena 61(1) zakona EEG iz leta 2012, prav tako pomeni prihodek ali strošek v smislu člena 3(3) in (4) izvedbene uredbe AusglMechV. V nasprotju s trditvami Nemčije je to dokaz, da lahko agencija BNetzA sprejme izvršljive odločitve za popravek stopnje dodatne datavte. Pravna podlaga za to je člen 61(1) in (2) skupaj s členom 65 in naslednjimi členi zakona *Energiewirtschaftsgesetz* (v nadaljnjem besedilu: zakon EnWG) ⁽¹⁴⁾, saj te določbe agenciji BNetzA omogočajo, da sprejme zavezujoče odločitve, ki veljajo za zasebne operaterje. Agencija BNetzA lahko tudi naloži denarne kazni (glej člen 62(1) in (2) zakona EEG iz leta 2012).
- (44) Tudi za agencijo BNetzA veljajo nekatere obveznosti poročanja, saj mora zaradi statistike in ocenjevanja nekatere podatke predložiti Zveznemu ministrstvu za okolje, ohranjanje narave in jedrsko varnost ter Zveznemu ministrstvu za gospodarske zadeve in tehnologijo.

⁽¹³⁾ V skladu s členom 11 izvedbene uredbe AusglMechV lahko agencija BNetzA sprejme uredbe v dogovoru z Zveznim ministrstvom za okolje, ohranjanje narave in jedrsko varnost (zdaj Zvezno ministrstvo za okolje, ohranjanje narave, gradnjo in jedrsko varnost) in Zveznim ministrstvom za gospodarske zadeve in tehnologijo (zdaj Zvezno ministrstvo za gospodarske zadeve in energijo).

⁽¹⁴⁾ Zakon „Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom 7. Juli 2005“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 1970, 3621, kakor je bil spremenjen s členom 3(4) zakona „Gesetz vom 4. Oktober 2013“, Bundesgesetzblatt, del I, str. 3746.

- (45) Zvezna agencija za okolje (*Umweltbundesamt*, v nadaljnjem besedilu: agencija UBA) vodi register potrdil o izvoru v skladu s členom 15 Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾. V zvezi s tem je agencija UBA pristojna za izdajo, prenos in razveljavitev potrdil o izvoru.

3. SKLEP O ZAČETKU FORMALNEGA POSTOPKA PREISKAVE

- (46) Komisija se je 18. decembra 2013 odločila, da bo začela formalni postopek preiskave, saj je menila, da je zakon EEG iz leta 2012 pomenil državno pomoč za proizvajalce električne energije EEG, dobavitelje električne energije, ki so bili upravičeni do uveljavljanja pravic, povezanih z zeleno električno energijo, ter energetske intenzivne uporabnike, in imela pomisleke glede združljivosti navedene pomoči z notranjim trgom.
- (47) Komisija je glede obstoja državne pomoči predhodno ugotovila, da je zakon EEG iz leta 2012 vključeval prenos selektivnih gospodarski prednosti na (i) proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov in zemeljskega plina, zlasti prek zagotovljenih odkupnih cen, in (ii) energetske intenzivne uporabnike prek znižanja njihovih dodatnih dajatev EEG.
- (48) Komisija je predhodno ugotovila tudi, da so bile te prednosti financirane iz državnih sredstev, zlasti ker (i) je nemški zakonodajalec očitno uvedel posebno dajatev, namenjeno financiranju podpore za proizvodnjo električne energije EEG, tj. dodatno dajatev EEG, ker (ii) sta nemški zakonodajalec in izvršilna veja oblasti sistemske operaterje prenosnih omrežij določila za skupno upravljanje navedene dajatve v skladu s pravili, ki jih je država določila v zakonu EEG iz leta 2012 in izvedbenih uredbah, in ker (iii) so se sistemski operaterji prenosnih omrežij skrbno spremljali pri upravljanju navedenih sredstev.
- (49) Komisija je glede podpore za električno energijo EEG ugotovila, da je združljiva z notranjim trgom na podlagi člena 107(3)(c) Pogodbe, vendar je izrazila pomisleke glede tega, da bi se lahko znižanja dodatne dajatve EEG na podlagi Pogodbe, zlasti člena 107(3)(b) in (c) Pogodbe, štela za združljiva.
- (50) Nazadnje je Komisija izrazila pomisleke glede tega, da je financiranje podpore za električno energijo EEG na podlagi zakona EEG iz leta 2012 v skladu s členoma 30 in 110 Pogodbe, saj je bila do dodatne dajatve EEG upravičena le proizvodnja električne energije EEG v Nemčiji, uvedena pa je bila tudi na porabo uvožene električne energije EEG, katere proizvajalci bi bili morda tudi upravičeni do podpore na podlagi zakona EEG iz leta 2012, če bi imeli sedež v Nemčiji.

4. PRIPOMBE ZAIINTERESIRANIH STRANI

- (51) Zainteresirane strani so predložile svoje pripombe glede sklepa o začetku postopka in uporabe smernic iz leta 2014 za ta sklep v skladu s točko 248 smernic iz leta 2014.
- (52) Večina zainteresiranih strani je trdila, da se za zakon EEG iz leta 2012 ne bi smelo šteti, da vključuje državno pomoč na ravni proizvajalcev električne energije EEG ali v korist energetske intenzivnim uporabnikom. Menijo, da je nemška država le organizirala sistem na podlagi (zaporednih) plačil med zasebnimi operaterji, v katerem navedeni operaterji uporabljajo lastna finančna sredstva. Samo dejstvo, da je sistem vzpostavljen na podlagi državne zakonodaje (zakona EEG iz leta 2012 in njegovih izvedbenih določb), ali sodelovanje agencije BNetzA, zveznega urada Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft, agencije UBA in organa BAFA, naloge katerih naj bi bile omejene, po njihovem mnenju ne more spremeniti vsebovane zasebne narave sistema. Ta analiza večinoma temelji na sodbah Sodišča v zadevah *PreussenElektra* ⁽¹⁶⁾ in *Doux Élevage* ⁽¹⁷⁾. Zainteresirane strani trdijo, da bi bilo treba pomoč, če je sploh prisotna, ob upoštevanju sklepa Komisije glede predhodne nemške sheme v zadevi NN 27/2000 ⁽¹⁸⁾ šteti za obstoječo pomoč.
- (53) Zainteresirane strani so trdile tudi, da so znižanja dodatne dajatve EEG združljiva z notranjim trgom na podlagi člena 107(3)(b) ali (c) Pogodbe. Navedene strani glede zakona EEG iz leta 2012 menijo, da si prizadeva za dvojni cilj, tj. podpiranje razvoja proizvodnje električne energije EEG ter ohranjanje industrijske baze Nemčije in Unije. Trdijo, da je morebitna pomoč, vključena v zakon EEG iz leta 2012, ustrezno in sorazmerno sredstvo za doseganje navedenega dvojnega cilja. V vsakem primeru menijo, da Komisija v tem primeru ne bi smela uporabiti smernic iz leta 2014, saj bi bila taka uporaba retroaktivna. Prav tako ne bi smela zahtevati vračila zaradi varstva legitimnih pričakovanj udeležencev, da je bila pomoč dodeljena zakonito.

⁽¹⁵⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽¹⁶⁾ Zadeva C-379/98, *PreussenElektra* proti Schleswig, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Zadeva C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ UL C 164, 10.7.2002, str. 5.

- (54) Nasprotno je nemško združenje odjemalcev energije (*Bund der Energieverbraucher*), ki se je Komisiji prvotno pritožilo glede zakona EEG iz leta 2012, trdilo, da znižanja dodatne dajatve EEG dejansko pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe za energetske intenzivne uporabnike ter da škodijo tistim nemškim podjetjem in odjemalcem, ki morajo plačati višjo dodatno dajatev EEG, niso pa upravičeni do podobnih znižanj. Navedeno združenje je nadalje trdilo, da znižanj ni mogoče šteti za združljiva na podlagi člena 107(3)(c) Pogodbe. Podobno je trdilo tudi več nemških državljani.
- (55) Trditve zainteresiranih strani so podrobneje obravnavane v oddelku 7.

5. PRIPOMBE NEMČIJE GLEDE SKLEPA O ZAČETKU POSTOPKA IN PRIPOMB TRETJIH STRANI

- (56) Nemčija poudarja, da je večina akterjev v sistemu, ki je bil vzpostavljen z zakonom EEG iz leta 2012, zasebnih, kar je bilo predmet obravnave že v zadevi *PreussenElektra*, in da navedeni akterji niso del javne uprave. Država je vključena le zaradi sprejetja zakonodaje in strogega nadzora njenega izvajanja. Sodelujoča javna organa, tj. agencija BNetzA in organ BAFA, naj bi strogo upoštevala svoje omejene naloge in ne upravljata nobenih sredstev. Po navedbah Nemčije navedena organa nimata diskrecijske pravice. Nemčija ugotavlja tudi, da dodatne dajatve EEG kot take ne določa država, ampak temelji na tržnem mehanizmu, saj je odvisna od prihodkov od prodaje električne energije EEG na gotovinskem trgu. Nazadnje poudarja, da dobaviteljem v skladu z zakonom EEG iz leta 2012 dodatne dajatve ni treba prenesti na odjemalce, kar pomeni, da je prenos stvar politike oblikovanja cen dobaviteljev električne energije. Poleg tega noben od zadevnih operaterjev v sistemu nima posebnih pooblastil, ki izhajajo iz javnega prava; namesto tega se morajo pri izvrševanju medsebojnih zahtevkov za plačilo zanašati na civilna sodišča.
- (57) Nemčija je navedla naslednje pravne argumente, ki so podobni argumentom zainteresiranih strani:
- odsotnost selektivnih gospodarskih prednosti, ker podpora za električno energijo EEG izpolnjuje merila iz sodbe v zadevi *Altmark* ⁽¹⁹⁾, znižanja za energetske intenzivne uporabnike pa znašajo le toliko, da ublažijo obstoječ slabši položaj nemške industrije,
  - odsotnost državnih sredstev in državnega nadzora zaradi neprimerljivosti pravnih in dejanskih razmer v zakonu EEG iz leta 2012 z razmerami, ki jih je proučilo Sodišče v zadevah *Essent* ⁽²⁰⁾ in *Vent de colère* ⁽²¹⁾,
  - dejstvo, da bi plačila na podlagi zakona EEG iz leta 2012, če bi že pomenila državno pomoč, ob upoštevanju odločbe Komisije v zadevi v zvezi z državno pomočjo NN 27/2000 pomenila obstoječo pomoč,
  - združljivost vsake dodeljene pomoči z notranjim trgov na podlagi člena 107(3)(b) in (c),
  - odsotnost kršitve členov 30 in 110 Pogodbe, ker uvožene električne energije EEG ni mogoče primerjati z doma proizvedeno električno energijo EEG, zlasti ob upoštevanju nedavno sprejete sodbe v zadevi *Ålands Vindkraft* ⁽²²⁾.

- (58) Trditve Nemčije so podrobneje proučene in ovržene v oddelku 7.

6. ZAVEZE, KI JIH JE PREDLOŽILA NEMČIJA

- (59) Kot je navedeno v uvodni izjavi 19, je Nemčija predložila naslednjo zavezo glede ponovne naložbe v višini 50 milijonov EUR v povezovalne daljnovode in evropske energetske projekte:

„Glede zakona EEG iz leta 2012 bi bila mogoča skupna rešitev v zvezi s pravicami, povezanimi z zeleno električno energijo, ter vprašanjem v zvezi s členoma 30 in 110. Rešitev bi bila ponovna naložba ocenjenega zneska, pridobljenega z domnevno diskriminacijo, v povezovalne daljnovode ali podobne evropske energetske projekte. Ponovna naložba bi se lahko izvedla vzporedno z napredkom zadevnega projekta. Na podlagi podatkov, ki jih je sporočila Nemčija, bi morala ponovna naložba znašati 50 milijonov EUR za obdobje od januarja 2012 do julija 2014. Nemčija to zavezo ponuja z zaščito svojega pravnega položaja (brez diskriminacije).“

⁽¹⁹⁾ Zadeva C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Zadeva C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Zadeva C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Zadeva C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) Poleg tega je Nemčija glede načrta prilagoditve iz uvodne izjave 27 in naslednjih predložila naslednjo zavezo:

„Vračilo [znesek, ki ga je treba vrniti] v zvezi z zadevnim podjetjem je razlika med zadevnimi stroški EEG, določenimi na podlagi Smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020 (smernice iz leta 2014), in stroški EEG, določenimi na podlagi zakona EEG iz leta 2012. Načrt prilagoditve v zvezi s tem omejuje plačilo na podlagi smernic iz leta 2014 na največ 125 % (za leto 2013) in največ 150 % (za leto 2014) plačila, izvedenega za leto 2013 v skladu z zakonom EEG iz leta 2012. Negativni zneski vračila se ne upoštevajo.“

7. OCENA POMOČI

7.1 Obstoje državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe

- (61) Člen 107(1) PDEU določa, da „razen če Pogodbi ne določata drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgovom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.“

- (62) Pri ugotavljanju, ali ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, mora Komisija uporabiti naslednja merila: ukrep mora biti pripisan državi in odobren iz državnih sredstev, zagotavlja mora prednost določenim podjetjem ali določenim sektorjem, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco, in lahko bi vplival na trgovino med državami članicami.

7.1.1 Obstoje selektivnih prednosti, ki vplivajo na trgovino in konkurenco

- (63) Komisija je v sklepu o začetku postopka ugotovila, da zakon EEG iz leta 2012 vključuje dve vrsti selektivnih prednosti, ki vplivajo na trgovino in konkurenco.
- (64) Prva prednost se je dodelila proizvajalcem električne energije EEG. Komisija je dejansko ugotovila, da so zagotovljene odkupne cene in premije proizvajalcem električne energije EEG za električno energijo, ki jo proizvajajo, zagotovile ceno, višjo od tržne cene. To je veljalo tudi za neposredno trženje električne energije EEG, s čemer je bila zagotovljena pravica do znižane dodatne dajatve EEG na podlagi člena 39 zakona EEG iz leta 2012, saj je navedena določba proizvajalcem električne energije EEG omogočila, da svojo električno energijo prodajo po ceni, višji od tržne cene. Ukrep je bil selektiven, saj so bili do njega upravičeni le proizvajalci električne energije EEG. Poleg tega je bil trg električne energije liberaliziran in proizvajalci električne energije so bili dejavni v sektorjih, v katerih je potekala trgovina med državami članicami (uvodna izjava 76 sklepa o začetku postopka).
- (65) Druga prednost je bilo znižanje dodatne dajatve EEG za nekatere energetske intenzivne uporabnike na podlagi posebnega pravila o nadomestilih. Komisija je ugotovila, da so imeli energetske intenzivni uporabniki iz proizvodnega sektorja prednost, saj je bila njihova dodatna dajatev EEG omejena. S členoma 40 in 41 zakona EEG iz leta 2012 so bili oproščeni plačila stroškov, ki bi jih običajno imeli. Zaradi omejitve sistemski operaterji prenosnih omrežij in dobavitelji električne energije od energetske intenzivnih uporabnikov niso mogli zahtevati vračila dodatnih stroškov za podporo za električno energijo EEG. Za ukrep se je šlo tudi, da je selektiven, ker so bili do njega upravičeni le energetske intenzivni uporabniki iz proizvodnega sektorja. Ukrep bi lahko tudi izkrivljajal konkurenco in vplival na trgovino med državami članicami, ker so bili upravičenci proizvajalci energetske intenzivnih proizvodov (na primer proizvajalci železnih in barvnih kovin, papirne industrije, kemična industrija, proizvajalci cementa), ki so bili dejavni v sektorjih, v katerih je potekala trgovina med državami članicami (uvodne izjave 77 do 80 sklepa o začetku postopka).
- (66) Nemčija meni, da na ravni proizvajalcev električne energije EEG ali na ravni energetske intenzivnih uporabnikov, ki so bili upravičeni do uveljavljanja posebnega pravila o nadomestilih, ni bila dodeljena nobena gospodarska prednost iz naslednjih razlogov.
- (a) Proizvajalci električne energije EEG naj ne bi prejeli nobene gospodarske prednosti na podlagi dodatne dajatve EEG kot take, tudi če bi se štela za državno sredstvo, saj so zagotovljene odkupne cene, na podlagi katerih so prejeli povračilo, neodvisne od dodatne dajatve EEG. Z dodatno dajatvijo EEG se le plača nadomestilo za izgube, ki jih imajo sistemski operaterji prenosnih omrežij. Poleg tega naj bi povračilo proizvajalcem električne energije EEG izpolnjevalo merila iz sodbe v zadevi Altmark⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, točke 87 do 93. Merila iz sodbe v zadevi Altmark je Sodišče določilo, da bi pojasnilo, v kakšnih okoliščinah nadomestilo, ki ga javni organ zagotovi za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena, izpolnjuje pogoje za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe.

- (b) Nemčija glede energetsko intenzivnih uporabnikov trdi, da posebno pravilo o nadomestilih ne dodeljuje gospodarske prednosti, ampak pomeni le plačilo nadomestila za slabši konkurenčni položaj navedenih podjetij v primerjavi z njihovimi konkurenti v drugih državah članicah (ki imajo nižje stroške financiranja energije iz obnovljivih virov) ⁽²⁴⁾ in tretjih državah (ki večinoma nimajo primerljivih bremen).
- (67) Nekatere zainteresirane strani so nasprotovale ugotovitvam, da je znižana dodatna dajatev EEG pomenila gospodarsko prednost, ki bi lahko izkrivljala konkurenco. Namesto tega naj bi ukrep vzpostavil enake konkurenčne pogoje v Uniji, saj so stroški električne energije za industrijske uporabnike v Nemčiji višji kot drugod. Poleg tega nekatere zainteresirane strani ugotavljajo, da imajo nekateri upravičenci, ki porabijo več kot 10 GWh na leto, finančne stroške zaradi obveznih revizij energetske učinkovitosti.
- (68) Nemčija in zainteresirane strani so nasprotovale tudi ugotovitvi, da sta gospodarski prednosti selektivni ter bi lahko vplivali na konkurenco in trgovino, zlasti ker naj bi posebno pravilo o nadomestilih veljalo za vsa podjetja v proizvodnem sektorju in podjetja vseh velikosti. Nekatere zainteresirane strani trdijo, da znižanja niso selektivna, saj položaja upravičencev ni mogoče primerjati z drugimi podjetji, ker sta glavni merili glede upravičenosti intenzivnost porabe električne energije in poraba električne energije, dodatna dajatev EEG pa precej bolj ogroža podjetja, ki so intenzivni porabniki električne energije, kot tista, ki to niso. Poleg tega trdijo, da so znižane dajatve, tudi če so kot take selektivne, povezane z naravo in logiko podpornega sistema za električno energijo EEG: brez znižanj podpore za električno energijo EEG ne bi bilo mogoče financirati, saj bi se energetsko intenzivni uporabniki preselili iz Nemčije.
- (69) Trditve, ki so jih predložile Nemčija in zainteresirane strani, niso prepričljive.

7.1.1.1 Enaki konkurenčni pogoji za podjetja v različnih državah članicah

- (70) Prvič, dejstvo, da podjetje prejme nadomestilo za stroške, ki jih je že imelo, načeloma ne izključuje obstoja gospodarske prednosti ⁽²⁵⁾. Obstoj prednosti tudi ni izključen zgolj zaradi dejstva, da so konkurenčna podjetja v drugih državah članicah v ugodnejšem položaju ⁽²⁶⁾, saj pojem prednosti temelji na analizi finančnega položaja podjetja v lastnem pravnem in dejanskem okolju z zadevnim ukrepom in brez njega. Če se izključijo davki in dajatve, so cene električne energije za industrijske odjemalce v Nemčiji v povprečju nižje kot v drugih državah članicah.
- (71) Splošno sodišče je pred kratkim ponovno potrdilo načelo, da je treba obstoj prednosti oceniti ne glede na konkurenčne pogoje v drugih državah članicah ⁽²⁷⁾. Ugotovilo je, da že sama narava ugodnejše cene, tj. dejstvo, da je družba *Alcoa Trasformazioni* prejela povrnjeno razliko med cenami električne energije, ki jih je zaračunavala družba ENEL, in stopnjo iz uredbe iz leta 1995, zadostuje za ugotovitev, da zadevna družba ni krila vseh stroškov, ki bi morali v običajnih razmerah bremeniti njen proračun ⁽²⁸⁾. Splošno sodišče je ugotovilo tudi, da obstoj prednosti izhaja iz mehanizma oblikovanja različnih cen, tj. kompenzacijskega mehanizma, ki je namenjen oprostitvi podjetja plačila dela stroškov električne energije, potrebnih za proizvodnjo proizvodov, ki se prodajajo v Uniji ⁽²⁹⁾. Poleg tega je Splošno sodišče ponovno navedlo ⁽³⁰⁾ načelo, da je treba državno pomoč presoјati na podlagi njenih značilnosti, ne pa glede na njene cilje, kot je reševanje nepopolne konkurenčnosti določenega trga.
- (72) Podobno znižanja dodatne dajatve EEG, dodeljene na podlagi posebnega pravila o nadomestilih, izboljšajo finančni položaj upravičencev, saj jim tako ni treba plačati stroškov, ki bi jih običajno imeli. Če ne bi bilo posebnega pravila o nadomestilih in odločbe organa BAFA, bi morali plačati celotno dodatno dajatev EEG kot vsi drugi odjemalci električne energije. Nemčija je poudarila pomen znižanj pri ohranjanju konkurenčnosti upravičencev v primerjavi z energetsko intenzivnimi uporabniki v drugih državah članicah in tretjih državah. Nemčija s tem implicitno priznava, da upravičenci prejemalejo gospodarsko ugodnejšo obravnavo.

⁽²⁴⁾ Nemčija je to trditvev podprla s poročilom Sveta evropskih regulatorjev na področju energije z dne 25. junija 2013 z naslovom „Status Review of Renewable and Energy Efficiency Support Schemes in Europe“ (Pregled stanja programov podpore za obnovljive vire energije in energetska učinkovitost v Evropi) (zlasti preglednicami na straneh 18 do 20).

⁽²⁵⁾ Zadeva C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, točka 13; zadeva C-156/98, Nemčija proti Komisiji, ECLI:EU:C:2000:467, točka 25; zadeva C-6/97, Italija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1999:251, točka 15; zadeva C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, točka 36; zadeva C-126/01, GEMO SA, ECLI:EU:C:2003:622, točke 28 do 31 o brezplačnem zbiranju in odlaganju odpadkov.

⁽²⁶⁾ Zadeva C-173/73, Italija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1974:71, točka 36. Glej tudi zadevo T-55/99, CETM proti Komisiji, ECLI:EU:T:2000:223, točka 85.

⁽²⁷⁾ Zadeva T-177/10, Alcoa Trasformazioni proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:897, točke 82 do 85.

⁽²⁸⁾ Zadeva T-177/10, Alcoa Trasformazioni proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:897, točka 82.

⁽²⁹⁾ Zadeva T-177/10, Alcoa Trasformazioni proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:897, točka 84.

⁽³⁰⁾ Zadeva T-177/10, Alcoa Trasformazioni proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:897, točka 85.

7.1.1.2 Selektivnost

- (73) Glede trditve o neselektivnosti posebnega pravila o nadomestilih je treba spomniti, da „niti veliko število podjetij, upravičenih do podpore, niti raznolikost in velikost sektorjev, v katera ta podjetja spadajo, niso razlogi za sklepanje, da pobuda države predstavlja splošen ukrep gospodarske politike“⁽³¹⁾, če so drugi sektorji, kot so na primer storitve, izključeni iz kroga upravičencev. To v tem primeru že drži, saj je do pomoči upravičen le proizvodni sektor (Komisiji ni treba proučiti drugih razlogov za selektivnost). Znižanja dodatne dajatve EEG torej ne veljajo za podjetja, ki so v primerljivem položaju z upravičenci. Poleg tega je zaradi različnih znižanj dodatne dajatve EEG, ki so odvisna od porabe, prisotno razlikovanje med subjekti v enakem pravnem in dejanskem položaju, tj. energetske intenzivnimi uporabniki, zato so selektivna same po sebi.
- (74) V zvezi s trditvijo, da posebno pravilo o nadomestilih in razlikovanje upravičujeta narava in splošna shema sistema, je treba spomniti, da „je mogoče ukrep, ki ustvarja izjemo od uporabe splošnega davčnega sistema, upravičiti, če neposredno izhaja iz temeljnih ali usmerjevalnih načel navedenega davčnega sistema. Pri tem je treba razlikovati med cilji posebnega davčnega sistema, ki so zunaj njega, in mehanizmi, ki so lastni samemu davčnemu sistemu in so potrebni za uresničitev teh ciljev“⁽³²⁾. Vendar niti varstvo okolja niti ohranjanje konkurenčnosti industrije ne izpolnjujeta pogojev za osnovno ali vodilno načelo, povezano s sistemom dodatne dajatve. Nasprotno, sta zunanja cilja, pripisana navedenemu sistemu. Kot v drugih, predhodnih zadevah⁽³³⁾ cilj varstva okolja v zadevnem primeru ne more vplivati na ugotovitev, da znižanja dodatne dajatve EEG pomenijo državno pomoč. Ohranjanje konkurenčnosti sploh ni navedeno med cilji zakona v členu 1 zakona EEG iz leta 2012. V drugem stavku člena 40 je nasprotno določeno, da se konkurenčnost ohranja le pod pogojem, da to ne ogroža ciljev iz člena 1 zakona EEG iz leta 2012.

7.1.1.3 Prednost na podlagi dodatne dajatve EEG; sodna praksa iz zadeve Altmark

- (75) Komisija glede trditve Nemčije, da dodatna dajatev EEG kot taka ne pomeni prednosti za proizvajalce električne energije EEG, meni, da je finančni položaj proizvajalcev električne energije EEG zaradi podpornih ukrepov precej boljši, kot bi bil, če bi bil njihov zaslužek odvisen le od prodaje električne energije po tržni ceni. Dodatna dajatev EEG financira navedene podporne ukrepe. V nasprotju s trditvami Nemčije dejstvo, da stopnja dodatne dajatve EEG morda vpliva ali pa ne vpliva na zagotovljene odkupne cene, ni pomembno pri ugotavljanju, ali te cene pomenijo gospodarsko prednost.
- (76) Nemčija je trdila, da podpora za proizvajalce električne energije EEG pomeni ustrezno nadomestilo za izpolnjevanje obveznosti javne službe v smislu zadeve Altmark.
- (77) Sodišče je v zadevi Altmark odločilo, da se za državno pomoč ne uporablja člen 107(1) Pogodbe, če je treba navedeni ukrep šteti „za nadomestilo, ki pomeni plačilo za storitve, ki so jih opravila podjetja, ki prejemajo nadomestilo za izpolnjevanje obveznosti javne službe, tako da ta podjetja dejansko [niso pridobila] nobene finančne koristi in da torej učinek omenjene intervencije ni [bil], da se [je] ta podjetja [postavilo] v ugodnejši konkurenčni položaj v primerjavi s konkurenčnimi podjetji“⁽³⁴⁾.
- (78) Vendar je ta ugotovitev temeljila na štirih pogojih⁽³⁵⁾:
- (a) „Prvič, podjetje, ki prejema nadomestilo, mora dejansko izpolnjevati obveznosti javne službe, te obveznosti pa morajo biti jasno opredeljene.“
- (b) „Drugič, merila, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, morajo biti določena vnaprej ter objektivno in pregledno, da bi se preprečila ekonomska ugodnost, ki bi prejemniku dajala prednost v primerjavi s konkurenčnimi podjetji.“

⁽³¹⁾ Zadeva C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, točka 48.

⁽³²⁾ Združene zadeve od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, točka 69.

⁽³³⁾ Zadeva C-75/97, Belgija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1999:311, točka 38 in naslednje točke; zadeva C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130; zadeva C-487/06 P, British Aggregates Association proti Komisiji, ECLI:EU:C:2008:757, točke 86 do 92; zadeva C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, točki 43, 52 in naslednje točke.

⁽³⁴⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, točka 87.

⁽³⁵⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, točke 89 do 93.

- (c) „Tretjič, nadomestilo ne sme presežati tistega, kar je potrebno za kritje vseh ali dela stroškov, ki so nastali z izpolnjevanjem obveznosti javne službe ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti.“
- (d) „Četrtič, če podjetje, ki se mu naloži izpolnjevanje obveznosti javne službe, v konkretnem primeru ni izbrano s postopkom oddaje javnega naročila, ki omogoča, da se izbere tisti ponudnik, ki lahko te storitve opravlja z najnižjimi stroški za skupnost, se mora raven potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi jih povprečno, dobro vodeno podjetje, ki je ustrezno opremljeno s prevoznimi sredstvi, zato da lahko zadosti zahtevam javne službe, imelo pri izpolnjevanju teh obveznosti ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti.“
- (79) Nemčija trdi, da podpora za proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov izpolnjuje prvi pogoj zaradi obstoja cilja skupnega interesa iz člena 3(1) Direktive 2009/28/ES glede spodbujanja uporabe energije iz obnovljivih virov. Poleg tega je po trditvah Nemčije iz člena 3(2) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁶⁾ razvidno, da je spodbujanje energije iz obnovljivih virov lahko predmet obveznosti javne službe, ki se naložijo podjetjem, ki delujejo v elektroenergetskem sektorju.
- (80) Po mnenju Nemčije je izpolnjeno tudi drugo merilo iz sodbe v zadevi Altmark. Parametri za nadomestilo proizvajalcem električne energije EEG naj bi bili namreč določeni vnaprej na objektivni in pregleden način v zakonu EEG iz leta 2012.
- (81) Nemčija meni, da je tretje merilo izpolnjeno, saj je Komisija v sklepu o začetku postopka ugotovila, da proizvajalci električne energije EEG ne bodo prejeli previsokega nadomestila.
- (82) Nazadnje Nemčija trdi, da je bila stopnja podpore proizvajalcem električne energije EEG določena na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno, dobro vodeno in ustrezno opremljeno podjetje pri izpolnjevanju svojih obveznosti. Glede tega navaja sklepno ugotovitev Komisije glede ocene združljivosti v sklepu o začetku postopka, da imajo ukrepi podpore za proizvajalce električne energije EEG spodbujevalen učinek in so sorazmerni. Obe dejstvi naj bi dokazovali, da so upravičenci do zagotovljenih odkupnih cen dobro vodeni.
- (83) Po mnenju Komisije navedene trditve niso prepričljive.
- (84) V skladu s prvim merilom iz sodbe v zadevi Altmark mora biti ponudniku javne storitve naložena obveznost javne službe.
- (85) V skladu z zakonom EEG iz leta 2012 proizvajalcem ni treba proizvajati, ampak se odzivajo na gospodarsko pobudo nemške države.
- (86) Komisija zato ugotavlja, da prvo merilo iz sodbe v zadevi Altmark ni izpolnjeno.
- (87) Merila iz sodbe v zadevi Altmark so kumulativna in Komisiji ni treba proučiti, ali so izpolnjena ostala tri merila, zato ugotavlja, da trditev Nemčije, da zagotovljene odkupne cene za proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov pomenijo ustrezno nadomestilo za izpolnjevanje obveznosti javne službe v smislu zadeve Altmark, ni mogoče sprejeti.

7.1.1.4 Zadeve Van der Kooy, Danske Busvognmænd in Hotel Cipriani

- (88) Glede znižanj dodatne dajatve EEG na podlagi posebnega pravila o nadomestilih so Nemčija in nekatere zainteresirane strani navedle sodbo Sodišča v zadevi Van der Kooy in sodbi Splošnega sodišča v zadevah Danske Busvognmænd in Hotel Cipriani ter trdile, da znižanja ne pomenijo gospodarske prednosti ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

⁽³⁷⁾ Združene zadeve 67/85, 68/85 in 70/85, Kwekerij Gebroeders van der Kooy in drugi, ECLI:EU:C:1988:38; zadeva T-157/01, Danske Busvognmænd proti Komisiji, ECLI:EU:T:2004:76; združene zadeve T-254/00, T-270/00 in T-277/00, Hotel Cipriani in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) V zadevi Van der Kooy je Sodišče razsodilo, da preferencialna tarifa za zemeljski plin, dodeljena podjetjem, ki se ukvarjajo s steklenimi rastlinjaki, ne bi pomenila pomoči, če bi bila „v okviru zadevnega trga objektivno upravičena z ekonomskimi razlogi, kot je potreba po upiranju konkurenci na istem trgu, ki se je ukvarjala z drugimi viri energije, njihova cena pa je bila konkurenčna“⁽³⁸⁾. V nasprotju s trditvami Nemčije in drugih zainteresiranih strani sta bila predmet razprave, ki ga je Sodišče navajalo, konkurenca na istem trgu med različnimi gorivi in vprašanje, kako lahko podjetje, ki taka goriva prodaja, v skladu s tem določi tarife, tj. uporaba preizkusa zasebnega vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Vprašanje je bilo, ali bi podjetja, ki proizvajajo rastlinjake, zaradi višjih cen plina začela uporabljati premog in ali bi lahko zato preferenčne tarife pomenile razumno gospodarsko ravnanje plinarne. V tem primeru nič ne kaže na to, da je Nemčija ravnala kot zasebni vlagatelj, in Nemčija dejansko nikoli ni trdila, da bi bilo treba znižanja dodatne dajatve EEG, dodeljene energetske intenzivnim uporabnikom, šteti za izpolnitev preizkusa zasebnega vlagatelja.
- (90) Poleg tega sta Sodišče in v novejših sodbah tudi Splošno sodišče razveljavili postranske razloge v sodbah Splošnega sodišča v zadevah *Danske Busvognmænd*⁽³⁹⁾ in *Hotel Cipriani*⁽⁴⁰⁾. V zadevi Comitato „Venezia vuole vivere“⁽⁴¹⁾ je Sodišče pojasnilo, da ukrep ne pomeni prednosti le, kadar državni ukrep predstavlja nadomestilo za storitve, ki so jih opravila podjetja, ki jim je bilo naloženo opravljanje storitev v splošnem javnem interesu, za opravljanje obveznosti javnih služb, če taka podjetja v resnici ne uživajo finančne koristi in ta ukrep ne učinkuje tako, da ta podjetja postavi v ugodnejši konkurenčni položaj glede na konkurenčna podjetja⁽⁴²⁾. Sodišče je navedlo tudi, da okoliščina, da poskuša država članica z enostranskimi ukrepi pogoje konkurence v posameznem gospodarskem sektorju približati tistim v drugi državi članici, tem ukrepom ne more odvzeti narave pomoči⁽⁴³⁾. Poleg tega lahko ukrepi, namenjeni izravnavi morebitnih neugodnosti, s katerimi so soočena podjetja s sedežem v določeni regiji države članice, pomenijo selektivne prednosti⁽⁴⁴⁾.
- (91) Podobno je Splošno sodišče ugotovilo, da sodna praksa v zadevi *Danske Busvognmænd* ne velja, ko stroške, ki običajno bremenijo proračun podjetja, prevzame država. Splošno sodišče je ponovno navedlo načelo, da obseg nadomestila, tj. izravnave slabega konkurenčnega položaja, nadomestilu ne more odvzeti njegove narave pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe⁽⁴⁵⁾.
- (92) V poznejši sodbi je Splošno sodišče priznalo, da cilj izravnave slabega konkurenčnega položaja podjetij, čemur so namenjena znižanja nekaterih prispevkov, zadevnim prednostim ne more odvzeti njihove narave pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Zato je ukrep, namenjen izravnavi strukturne pomanjkljivosti, mogoče razvrstiti le kot državno pomoč, razen če so izpolnjena merila iz sodbe v zadevi *Altmark*⁽⁴⁶⁾.
- (93) Zato trditev Nemčije in nekaterih zainteresiranih strani ni mogoče sprejeti.
- (94) Komisija ugotavlja, da ukrep vključuje selektivne prednosti za proizvajalce električne energije EEG, ki bi lahko vplivale na konkurenco in trgovino med državami članicami.

7.1.2 Pripis državi

- (95) Komisija je v svojem sklepu o začetku postopka menila, da je prednosti mogoče pripisati nemški državi, saj so bile zagotovljena odkupna cena in premije ter dodatna dajatev EEG in njene omejitve uvedene z državno zakonodajo in izvedbenima uredbama, omejitev dodatne dajatve pa je bila uvedena šele, ko je organ BAFA, ki je javni organ, preveril, ali so pravni pogoji izpolnjeni.
- (96) Nemčija in tretje strani so pripisu državi nasprotovale s trditvijo, da je država le sprejela zakonodajo, upravljavci omrežij pa ukrepajo po lastni presoji.

⁽³⁸⁾ Združene zadeve 67/85, 68/85 in 70/85, Kwekerij Gebroeders van der Kooy in drugi, ECLI:EU:C:1988:38, točka 30.

⁽³⁹⁾ Zadeva T-157/01, Danske Busvognmænd proti Komisiji, ECLI:EU:T:2004:76, točka 57.

⁽⁴⁰⁾ Združene zadeve T-254/00, T-270/00 in T-277/00, Hotel Cipriani in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:T:2008:537, točka 185.

⁽⁴¹⁾ Zadeva C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Zadeva C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2011:368, točka 92.

⁽⁴³⁾ Zadeva C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2011:368, točka 95.

⁽⁴⁴⁾ Zadeva C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere“ in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2011:368, točka 96.

⁽⁴⁵⁾ Zadeva T-295/12, Nemčija proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:675, točka 144; zadeva T-309/12, Zweckverband Tierkörperbeseitigung proti Komisiji, ECLI:EU:T:2014:676, točka 261.

⁽⁴⁶⁾ Zadeva T-226/09, British Telecommunications in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:T:2013:466, točka 71.

- (97) Vprašanje pripisa državi je morda potrebno skrbno oceniti, kadar se nanaša le na ravnanje podjetij v javni lasti. Ni pa nobenega dvoma, da se lahko ukrepi javne uprave in zakonodajalca vedno pripisujejo državi ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3 Obstoje državnih sredstev

- (98) Komisija je glede podpore za proizvajalce električne energije EEG v sklepu o začetku postopka predhodno ugotovila, da je država na podlagi zakona EEG iz leta 2012 sistemske operaterje prenosnih omrežij določila za upravljanje dodatne dajatve EEG in da so prihodki od dodatne dajatve EEG pomenili državno sredstvo (uvodna izjava 138).
- (99) Država ni le določila upravičenca do prednosti, meril za upravičenost in stopnje podpore, ampak je tudi zagotovila finančna sredstva za kritje stroškov podpore za električno energijo EEG. V nasprotju z zadevo *Doux Élevage* ⁽⁴⁸⁾ je bila dodatna dajatev EEG vzpostavljena in uvedena z zakonodajo, torej je to storila država, in ne gre le za zasebno pobudo sistemskih operaterjev distribucijskega omrežja, ki je po mnenju države obvezna, da se prepreči pridobivanje nezasluzenih koristi. Država je določila namen in cilj dodatne dajatve: financira podporno politiko, ki jo je razvila država, in ni ukrep, za katerega so se odločili sistemski operaterji prenosnih omrežij. Sistemski operaterji prenosnih omrežij dodatne dajatve ne morejo določiti po lastnih željah ter so pri izračunavanju, obračunavanju in upravljanju dodatne dajatve pod strogim nadzorom. Država spremlja tudi, kako prodajajo električno energijo EEG. Določbe, ki urejajo določanje dodatne dajatve EEG, zagotavljajo, da dodatna dajatev zagotavlja ustrezno finančno kritje za plačilo podpore za električno energijo EEG in stroške, ki nastanejo pri upravljanju sistema. Navedene določbe ne omogočajo pobiranja dodatnega prihodka, ki presega kritje navedenih stroškov. Sistemski operaterji prenosnih omrežij z dodatno dajatvijo EEG tudi ne smejo financirati drugih vrst dejavnosti, finančne tokove pa morajo voditi na ločenih računih (uvodna izjava 137 sklepa o začetku postopka).
- (100) V skladu s sodno prakso Sodišča so v pojem državnih sredstev v smislu člena 107(1) Pogodbe vključene prednosti, ki jih država dodeli neposredno, in prednosti, ki se dodelijo prek javnega ali zasebnega subjekta, ki ga določi ali ustanovi ta država ⁽⁴⁹⁾. Zato samo dejstvo, da prednost ni dodeljena neposredno iz državnega proračuna, ne more zadostovati za izključitev možnosti, da gre za državna sredstva ⁽⁵⁰⁾. Poleg tega tudi prvotno zasebna narava sredstev ne preprečuje, da se ta sredstva štejejo za državna sredstva v smislu člena 107(1) Pogodbe ⁽⁵¹⁾. Dejstvo, da sredstva nikoli niso v lasti države, tudi ne preprečuje, da pomenijo državna sredstva, če so pod nadzorom države ⁽⁵²⁾ (glej uvodne izjave 82, 83 in 84 sklepa o začetku postopka).
- (101) Sodišče je zato v več zadevah menilo, da bi lahko prispevki, obračunani zasebnim operaterjem, pomenili državno pomoč, saj je bil posebej za upravljanje navedenih prispevkov določen ali imenovan organ v skladu z državno zakonodajo ⁽⁵³⁾ (glej uvodne izjave 85 do 89 sklepa o začetku postopka). „Ker se zadevna sredstva financirajo prek obveznih prispevkov, ki jih nalaga državna zakonodaja, in ker se, kakor je razvidno iz te zadeve, upravljajo in porazdelijo v skladu z določbami navedene zakonodaje, jih je treba obravnavati kot državna sredstva v smislu člena 107 Pogodbe, tudi če jih upravljajo institucije, ki so ločene od javnih organov“ ⁽⁵⁴⁾.
- (102) Komisija je zato v sklepu o začetku postopka ugotovila, pri čemer je navedla ugotovitve Splošnega sodišča ⁽⁵⁵⁾, da je ne glede na prvotni izvor sredstev upošteveno merilo za ugotavljanje, ali so ta javna, pomembnost vloge javnega organa pri določanju zadevnih ukrepov in podrobnih pravil njihovega financiranja.
- (103) Sodišče je obstoj državnih sredstev v zadevah *PreussenElektra* in *Doux Élevage* izključilo, vendar zaradi posebnih okoliščin obeh zadev. V zadevi *PreussenElektra* ⁽⁵⁶⁾ ni bilo dodatne dajatve ali prispevka, prav tako pa ni bil določen ali imenovan organ za upravljanje zadevnih sredstev, saj so morali zasebni operaterji obveznosti, ki so

⁽⁴⁷⁾ Glej sklepne ugotovitve generalnega pravobranilca Watheleta, zadeva C-242/13, *Commerz Nederland*, ECLI:EU:C:2014:308, točka 75 in naslednje točke.

⁽⁴⁸⁾ Zadeva C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Zadeva C-78/76, *Steinike & Weinlig* proti Nemčiji, ECLI:EU:C:1977:52, točka 21.

⁽⁵⁰⁾ Zadeva C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, točka 35.

⁽⁵¹⁾ Zadeva C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, točke 16 do 20.

⁽⁵²⁾ Zadeva C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, točka 21.

⁽⁵³⁾ Zadeva C-78/76, *Steinike & Weinlig* proti Nemčiji, ECLI:EU:C:1977:52, točka 21; zadeva C-173/73, *Italija* proti Komisiji, EU:C:1974:71, točka 16; zadeva 259/85, *Francija* proti Komisiji, ECLI:EU:C:1987:478, točka 23; zadeva C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, točka 66.

⁽⁵⁴⁾ Zadeva C-173/73, *Italija* proti Komisiji, ECLI:EU:C:1974:71, točka 16.

⁽⁵⁵⁾ Zadeva T-139/09, *Francija* proti Komisiji, ECLI:EU:T:2012:496, točki 63 in 64.

⁽⁵⁶⁾ Zadeva C-379/98, *PreussenElektra* proti *Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

jim bile naložene, izpolniti z lastnim denarjem. V zadevi Doux Élevage je bil prispevek, ki ga je država določila za obveznega, vendar je lahko zasebna organizacija po lastni presoji uporabljala prihodke iz navedenega prispevka. Zbrana sredstva zato niso bila pod državnim nadzorom.

- (104) Komisija je pri uporabi teh načel za podporni sistem, ki je bil vzpostavljen z zakonom EEG iz leta 2012, predhodno ugotovila naslednje:
- (105) Država je prek zakona EEG iz leta 2012 uvedla posebno dajatev, in sicer dodatno dajatev EEG, in določila njen namen, tj. financiranje razlike med stroški, ki jih imajo sistemskih operaterji prenosnih omrežij pri nakupu električne energije EEG, in prihodki, ki jih ustvarijo s prodajo te električne energije. Način izračuna za določanje stopnje dodatne dajatve je prav tako določen v zakonu EEG iz leta 2012, kot tudi načelo, da se primanjkljaji in presežki v prihodnjem letu popravijo. S tem se zagotovi, da sistemski operaterji prenosnih omrežij nimajo izgub, pomeni pa tudi, da lahko prihodke od dodatne dajatve uporabijo le za financiranje električne energije EEG. Komisija je ugotovila, da je v nasprotju z zadevo PreussenElektra država navedenim podjetjem zagotovila finančna sredstva, potrebna za financiranje podpore za električno energijo EEG (glej uvodne izjave 97 do 103 sklepa o začetku postopka).
- (106) Poleg tega je Komisija menila, da so bili sistemski operaterji prenosnih omrežij določeni za upravljanje dodatne dajatve. Sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo:
- nabavljati električno energijo EEG, proizvedeno v njihovem omrežju, in sicer neposredno od proizvajalca, če je ta neposredno povezan s prenosnim vodom, ali od sistemskih operaterjev distribucijskega omrežja po zagotovljenih odkupnih cenah oziroma plačati tržno premijo. Zato sta električna energija EEG in finančno breme podpore, ki jo zagotavlja zakon EEG iz leta 2012, centralizirana na ravni vsakega od štirih sistemskih operaterjev prenosnih omrežij,
  - pri dobaviteljih, ki to zahtevajo, uporabljati *pravice, povezane z zeleno električno energijo*, in izpolnjevati ustrezna merila iz člena 39(1) zakona EEG iz leta 2012,
  - medsebojno izravnati količino električne energije EEG, tako da vsak od njih nabavi enak delež električne energije EEG,
  - prodati električno energijo EEG na gotovinskem trgu v skladu s pravili iz zakona EEG iz leta 2012 in njegovima izvedbenima uredbama, kar lahko storijo skupaj,
  - skupaj izračunati dodatno dajatev EEG, ki mora biti enaka za vsako kWh, porabljeno v Nemčiji, saj je razlika med prihodki od prodaje električne energije EEG in izdatki povezana z nakupom električne energije EEG,
  - skupaj objaviti dodatno dajatev EEG v posebni obliki na skupni spletni strani,
  - objaviti tudi zbrane informacije o električni energiji EEG,
  - primerjati napovedano dodatno dajatev EEG z dajatvijo, kot bi dejansko morala znašati v zadevnem letu, in prilagoditi dodatno dajatev za naslednje leto,
  - objaviti napovedi za več let vnaprej,
  - pobrati dodatno dajatev EEG od dobaviteljev električne energije,
  - (vsak posebej) voditi vse finančne tokove (izdatke in prihodke), povezane z zakonom EEG iz leta 2012, na ločenih bančnih računih.
- (107) Komisija je nazadnje ugotovila, da država strogo nadzoruje, kako sistemski operaterji prenosnih omrežij upravljajo dodatno dajatev (uvodne izjave 110 do 113 sklepa o začetku postopka). Spremljanje izvaja agencija BNetzA, ki ima tudi ustrezna pooblastila. Agencija BNetzA spremlja zlasti, kako sistemski operaterji prenosnih omrežij prodajajo električno energijo EEG, za katero se plačajo zagotovljene odkupne cene na gotovinskem trgu, da sistemski operaterji prenosnih omrežij ustrezno določijo in objavijo dodatno dajatev EEG, da sistemski operaterji prenosnih omrežij dobaviteljem električne energije ustrezno zaračunajo za dodatno dajatev EEG, da se zagotovljene odkupne cene in premije ustrezno zaračunajo sistemskim operaterjem prenosnih omrežij ter da se dodatna dajatev EEG zniža le tistim dobaviteljem električne energije, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 39 zakona EEG iz leta 2012. Agencija BNetzA od sistemskih operaterjev prenosnih omrežij prejema tudi informacije glede podpore za električno energijo EEG in o zaračunavanju dobaviteljev. Agencija BNetzA lahko določi globe in sprejme odločitve, vključno z odločitvami, ki vplivajo na stopnjo dodatne dajatve EEG. Komisija je ugotovila tudi, da organ BAFA, ki je javni organ, po prejemu vloge od morebitnih upravičencev energetske intenzivnim uporabnikom dodeli pravico do omejene dodatne dajatve EEG.

- (108) Nemčija se ne strinja z navedbo, da so vključena državna sredstva. Trdi, da so v mehanizmu za podporo EEG vključena le zasebna podjetja, ne glede na to, ali gre za upravljavce elektrarn za električno energijo EEG, upravljavce omrežij, sistemske operaterje prenosnih omrežij ali dobavitelje električne energije, saj je vsaka kategorija teh podjetij pretežno v zasebni lasti, čeprav imajo država ali javni organi v lasti pomembno število navedenih podjetij. Zakon EEG iz leta 2012 pri uvajanju obveznosti za navedena podjetja ne razlikuje med podjetji v zasebni ali javni lasti. Javni organi, ki sodelujejo v procesu (agencija BNetzA, organ BAFA in agencija UBA), domnevno ne nadzorujejo zbiranja ali uporabe sredstev, ampak le zakonitost in delovanje sistema.
- (109) Nemčija poudarja, da stopnje dodatne dajatve EEG ne določa zakon EEG iz leta 2012 ali javni organ. Stopnja dodatne dajatve EEG se določi na podlagi delovanja trga, saj sistemski operaterji prenosnih omrežij najprej električno energijo EEG prodajo na gotovinskem trgu, nato pa določijo ostale stroške, ki se morajo pokriti z dodatno dajatvijo EEG.
- (110) Več zainteresiranih strani se je strinjalo z analizo Nemčije, da zakon EEG iz leta 2012 ne pomeni državne pomoči. Nasprotujejo zlasti predhodnim ugotovitvam Komisije, da z dodatno dajatvijo EEG upravljajo zasebni organi, ki jih je določila država. Trdijo tudi, da agencija BNetzA ne nadzoruje prihodkov, ustvarjenih na podlagi dodatne dajatve EEG ali stopnje same dodatne dajatve, ampak le spremlja zakonitost, pri tem pa nima nobenega vpliva na upravljanje sredstev. Znižanje dodatne dajatve EEG temelji na zakonu EEG iz leta 2012, izvaja pa jo organ BAFA, vendar to naj ne bi moglo spremeniti zasebne narave sredstev, saj se plačila izvršijo med zasebnimi podjetji in nikdar ne zapustijo zasebnega sektorja, torej jih država ne more nadzorovati. Poleg tega je bila podana trditev, da je prenos dodatne dajatve EEG s sistemskih operaterjev prenosnih omrežij na dobavitelje električne energije in nato z dobaviteljev električne energije na odjemalce električne energije stvar presoje sistemskih operaterjev prenosnih omrežij oziroma dobaviteljev električne energije, dodatna dajatev pa je zato element politike oblikovanja cen zasebnega podjetja in ne dajatev, ki jo je uvedla država.
- (111) Vendar te trditve ne morejo vplivati na predhodno ugotovitev iz sklepa o začetku postopka.

7.1.3.1 Obstoje dodatne dajatve, ki jo je uvedla država

- (112) Glede trditve Nemčije, da se dodatna dajatev EEG nikoli ne vnese v državni proračun ali v okviru tega uporablja, je treba tako kot v uvodni izjavi 100 spomniti, da samo dejstvo, da prednost ni dodeljena neposredno iz državnega proračuna, ne more zadostovati za izključitev možnosti, da gre za državna sredstva, če je država določila ali ustanovila organ za upravljanje sredstev.
- (113) Nemčija je poudarila, da so plačila dodatne dajatve EEG, ki jih sistemski operaterji prenosnih omrežij prejmejo od električnih dobaviteljev, zasebne narave, saj sistemski operaterji prenosnih omrežij na podlagi javnega prava nimajo nobenih pristojnosti ali pooblastil za uveljavljanje zahtevkov za nadomestilo zoper dobavitelje. Kot vsako drugo zasebno podjetje se morajo zanašati na civilna sodišča. Vendar v tej analizi ni upoštevano, da zadevna plačila ne temeljijo na prosto dogovorjenih pogodbah med zadevnimi strankami, ampak na pravnih obveznostih (*gesetzliche Schuldverhältnisse*), ki jih je uvedla država. Sistemski operaterji prenosnih omrežij morajo torej po zakonu od dobaviteljev električne energije izterjati dodatno dajatev EEG.
- (114) Glede tega je ustaljena sodna praksa⁽⁵⁷⁾, da so lahko subjekti, določeni za upravljanje pomoči, zasebni ali javni organi. Dejstvo, da so sistemski operaterji prenosnih omrežij zasebni operaterji, zato samo po sebi ne more izključiti obstoja državnih sredstev. Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da je „razlikovanje med pomočmi, ki jih dodeli država, in pomočmi, dodeljenimi iz državnih sredstev, namenjeno temu, da se v pojem pomoči ne vključijo le pomoči, ki jih dodeli neposredno država, temveč tudi pomoči javnih ali zasebnih organov, ki jih določi ali ustanovi država“⁽⁵⁸⁾. V zadevi *Sloman Neptun*⁽⁵⁹⁾ je Sodišče ugotovilo, da so državna sredstva vključena, ko si zadevni sistem prizadeva, da bi prek svojega namena in splošne strukture ustvaril prednost, ki bi bila dodaten strošek za državo ali zasebne organe, ki jih je določila ali ustanovila država⁽⁶⁰⁾. Zato je za vključenost državnih sredstev dovolj, da prednost zmanjša sredstva, do katerih je upravičen zasebni organ. Znižana dodatna dajatev EEG, ki jo morajo plačati energetske intenzivni uporabniki, ima natanko tak učinek, saj zmanjša znesek, ki jih od energetske intenzivnih uporabnikov poberejo dobavitelji električne energije.

⁽⁵⁷⁾ Zadeva C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, točka 70; zadeva C-262/12, Association Vent de Colère!, ECLI:EU:C:2013:851, točka 20.

⁽⁵⁸⁾ Zadeva C-72/91, Sloman Neptun proti Bodo Ziesemer, ECLI:EU:C:1993:97, točka 19.

⁽⁵⁹⁾ Zadeva C-72/91, Sloman Neptun proti Bodo Ziesemer, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Zadeva C-72/91, Sloman Neptun proti Bodo Ziesemer, ECLI:EU:C:1993:97, točka 21.

- (115) Dejstvo, da dobaviteljem električne energije dodatne dajatve EEG ni treba prenesti na odjemalce električne energije, ne pomeni, da so pobrani prihodki zasebni, če so dobavitelji električne energije z zakonom EEG iz leta 2012 sami zavezani k plačilu dodatne dajatve sistemskim operaterjem prenosnih omrežij. Ta obveznost namreč ne temelji na pogodbi, ki bi jo lahko operaterji prosto sklenili, ampak je pravna obveznost (*gesetzliches Schuldverhältnis*), ki izhaja neposredno iz državne zakonodaje. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi 100, prvotno zasebna narava sredstev ne preprečuje, da se ta sredstva štejejo za državna sredstva. V nasprotju z zadevo PreussenElektra, v kateri so morali zasebni operaterji za plačilo nakupne cene proizvoda uporabiti lastna sredstva, so bili sistemski operaterji prenosnih omrežij skupaj določeni za upravljanje dodatne dajatve, ki jo morajo dobavitelji električne energije plačati, ne da bi dobili kaj enakovrednega v zameno.
- (116) Po trditvah Nemčije so nekatera nacionalna sodišča proučila dodatno dajatev EEG in sredstva, ki so bila prek nje zbrana, ter dejansko ugotovila, da jih država ne nadzira. V enem primeru, ki ga navaja Nemčija ⁽⁶¹⁾, je nacionalno sodišče ugotovilo, da je Nemčija z oblikovanjem samozadostnega sistema za izpolnjevanje cilja v javnem interesu financiranje podpore za energijo iz obnovljivih virov v določeni meri oddala zasebnim operaterjem. Zato je nacionalno sodišče menilo, da dodatna dajatev EEG ni pomenila posebnega prispevka (*Sonderabgabe*) v smislu nemškega ustavnega prava, saj prihodki od dodatne dajatve EEG niso bili namenjeni v državni proračun, javni organi pa s sredstvi niso mogli razpolagati niti posredno. Komisija zato ugotavlja, da je bila ugotovitev nacionalnega sodišča omejena na uporabo nacionalnega ustavnega prava, zlasti na razlago pravnega koncepta „posebnega prispevka“. Nacionalno sodišče ni obravnavalo vprašanja, ali zakon EEG iz leta 2012 vključuje državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe. Med preskusom, ki ga je nacionalno sodišče uporabilo za namene nemškega ustavnega prava, in oceno, ki jo mora Komisija izvesti na podlagi člena 107(1) Pogodbe, morda obstajajo podobnosti, vendar je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da ni treba, da so sredstva vključena v državni proračun ali v lasti države, da se štejejo za državna sredstva. Ker so lahko državna sredstva prisotna tudi, kadar je za njihovo upravljanje ustanovljen ali imenovan javni ali zasebni organ, je koncept državnih sredstev širši od preskusa, ki ga je uporabilo nacionalno sodišče na podlagi nemškega ustavnega prava ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2 Določitev sistemskih operaterjev prenosnih omrežij za upravljanje dodatne dajatve

- (117) Nemčija nasprotuje ugotovitvi Komisije, da so bili sistemski operaterji prenosnih omrežij skupaj določeni za upravljanje državnih sredstev. Po mnenju Nemčije država sistemskim operaterjem prenosnih omrežij ni podelila nobenih pooblastil. Namesto tega različni operaterji, zajeti z zakonom EEG iz leta 2012, kot vsi operaterji v gospodarstvu le medsebojno poravnajo zasebne zahtevke na podlagi pravic, ki jih imajo na voljo z zakonom.
- (118) Vendar Komisija meni, da zakon EEG iz leta 2012 sistemske operaterje prenosnih omrežij jasno pooblašča za izvajanje več obveznosti in nalog spremljanja v zvezi s sistemom EEG, zaradi česar so najpomembnejša točka delovanja sistema (glej uvodno izjavo 106). Vsak od štirih nemških sistemskih operaterjev prenosnega sistema za svoje omrežje centralizira vso električno energijo EEG in vse stroške zaradi nabave električne energije in plačila tržnih premij ter stroške zaradi upravljanja dodatne dajatve EEG. Vsak posebej centralizira tudi prihodke od dodatne dajatve EEG za svoje omrežje. Zato je jasno, da ne gre le za medsebojno poravnavo zasebnih zahtevkov med sistemskimi operaterji prenosnih omrežij, ampak za izvajanje njihovih pravnih obveznosti na podlagi zakona EEG iz leta 2012.

7.1.3.3 Spremljanje, ki ga izvaja država, zlasti agencija BNetzA

- (119) Nemčija in zainteresirane strani nadalje trdijo, da so naloge javnih organov, zlasti agencije BNetzA in organa BAFA, preveč omejene, da bi lahko ti organi v večji meri nadzorovali dodatno dajatev EEG. Agencija BNetzA in organ BAFA le nadzorujeta zakonitost ukrepov zadevnih zasebnih operaterjev in po potrebi naložita upravne sankcije (agencija BNetzA) ali preverita upravičenost energetske intenzivnega uporabnika do znižane dodatne dajatve (organ BAFA). Ne moreta vplivati na finančne tokove in ne odločata o stopnji dodatne dajatve EEG. Po mnenju Nemčije sta dejstvo, da zakon EEG iz leta 2012 določa način izračuna dodatne dajatve in zahteve glede preglednosti, in nadzor, ki ga izvaja agencija BNetzA, namenjena le preprečevanju neupravičenega bogatenja katerega od zasebnih operaterjev v plačilni verigi. Vendar morajo to uveljavljati zasebni operaterji z začetkom postopka pred civilnimi sodišči.
- (120) V nasprotju s trditvami Nemčije in zainteresiranih strani organ BAFA po prejemu vloge od morebitnih upravičencev pri ugotavljanju pravice do omejene dodatne dajatve EEG za energetske intenzivne uporabnike izda

⁽⁶¹⁾ Oberlandesgericht Hamm, sodba z dne 14. maja 2013, št. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Glej zadevo C-78/76, Steinike & Weinlig proti Nemčiji, ECLI:EU:C:1977:52, točka 21.

upravno odločbo. Navedena odločba se lahko izpodbija le pred nemškimi upravnimi sodišči in ne pred civilnimi sodišči, uporablja pa se neposredno. Poleg tega ima agencija BNetzA na podlagi zakona EnWG pomembna pooblastila, na podlagi katerih lahko izreče globo vsem operaterjem v sistemu in izvršuje skladnost z zakonom EEG iz leta 2012.

- (121) Sodišče je nedavno v zadevi Elcogás potrdilo, da so državna sredstva prisotna, tudi če državni organ, ki je pooblaščen za razdeljevanje zbranih zneskov, v zvezi s tem nima diskrecijske pravice ⁽⁶³⁾.
- (122) Natančneje, Nemčija in zainteresirane strani v nasprotju z mnenjem Komisije v uvodni izjavi 134 sklepa o začetku postopka trdijo, da agencija BNetzA ne more določiti stopnje dodatne dajatve EEG. Kot pa je bilo že ugotovljeno v uvodni izjavi 43, je iz člena 6(3) izvedbene uredbe AusglMechAV razvidno, da agencija BNetzA lahko sprejema izvršljive odločitve za popravek stopnje dodatne dajatve. Poleg tega obseg, v katerem je agencija BNetzA uveljavljala svoja pooblastila, ni pomemben, če ta pooblastila ima. Agenciji BNetzA se morda le ni zdelo potrebno, da sprejme izvršljive odločitve.

7.1.3.4 Ugotovitev o državnem nadzoru na splošno

- (123) Nemčija in več zainteresiranih strani so Komisiji očitale, da naj bi neupravičeno proučila različne korake in razmerja v sistemu EEG kot celoti, da bi lahko trdila, da je sistem pod državnim nadzorom. Trdijo, da bi Komisija, če bi korake proučila ločeno in se osredotočila le na en sklop razmerij hkrati (proizvajalec električne energije – sistemski operater distribucijskega/prenosnega omrežja; sistemski operater prenosnega omrežja – agencija BNetzA; sistemski operater prenosnega omrežja – dobavitelj; dobavitelj – odjemalec), morala ugotoviti, da država nadzora ne izvaja. Vloga organa BAFA naj bi bila omejena na ocenjevanje upravičenosti, pri tem pa nima diskrecijske pravice.
- (124) Nasprotno pa se Nemčija in zainteresirane strani motijo, ko preveč razdrobljeno proučujejo sistem financiranja, vzpostavljen z zakonom EEG iz leta 2012. V zadevi Bouygues je Sodišče menilo: „Ker pa so državni posegi različnih oblik in jih je treba analizirati glede na njihove učinke, ni mogoče izključiti, [...] da je treba več zaporednih posegov države za namene člena 107(1) PDEU šteti za en sam poseg.“ ⁽⁶⁴⁾ Sodišče je nadalje menilo, da je tako „lahko zlasti, kadar med zaporednimi posegi – med drugim z vidika njihovega časovnega razporeda, njihovega namena in položaja podjetja ob teh posegih – obstaja tako tesna povezava, da jih ni mogoče ločiti“ ⁽⁶⁵⁾. Tako je ravno v primeru sistema EEG. Zakon EEG iz leta 2012 ter pooblastila in ukrepi agencije BNetzA, organa BAFA, agencije UBA in zveznega urada Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung so medsebojno tako tesno povezani in soodvisni, da jih je mogoče obravnavati kot neločljive.
- (125) Nemčija trdi tudi, da je Komisija zaradi načina upravljanja presežkov in primanjkljajev na računu za EEG glede državnega nadzora napačno sklepala. Nemčija ugotavlja, da ni povezave med računom za EEG in državnim proračunom. Država ne plača nadomestila za primanjkljaj na računu za EEG, poleg tega pa tako kot v zadevi Essent presežki niso namenjeni v državni proračun. Na podlagi primanjkljajev in presežkov se določi stopnja dodatne dajatve EEG za naslednje leto. Torej jih medsebojno izravnavajo zadevni zasebni operaterji. Država glede tega ne odloča.
- (126) Vendar Komisija meni, da državni nadzor sredstev ne pomeni, da morajo potekati prilivi in odlivi, ki vključujejo zadevna sredstva, v proračun in iz njega ⁽⁶⁶⁾. Da bi lahko država nadzorovala sredstva, je dovolj, da v celoti odloča, kaj naj bi se zgodilo s primanjkljajem ali presežkom na računu za EEG. Odločilen element je, da je država oblikovala sistem, v katerem upravljavci omrežij z dodatno dajatvijo EEG prejmejo nadomestilo za vse nastale stroške, dobavitelji električne energije pa lahko dodatno dajatev prenesejo na odjemalce.
- (127) Nemčija poudarja tudi, da urejanje prilivov in odlivov zasebnega denarja ter nadzor nad njimi sama po sebi ne moreta pomeniti državne pomoči. Nemčija sistem, vzpostavljen z zakonom EEG iz leta 2012, primerja z drugimi področji gospodarske ureditve, kot so varstvo potrošnikov v bančništvu, obveznost voznikov glede sklenitve avtomobilskega zavarovanja ali urejanje cen na področju telekomunikacij in zdravja. Trdi, da urejanje zasebne

⁽⁶³⁾ Zadeva C-275/13, Elcogás, ECLI:EU:C:2014:2314, točka 29.

⁽⁶⁴⁾ Zadeva C-399/10 P, Bouygues in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2013:175, točka 103.

⁽⁶⁵⁾ Zadeva C-399/10 P, Bouygues in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2013:175, točka 104.

⁽⁶⁶⁾ Zadeva C-262/12, Association Vent de Colère!, ECLI:EU:C:2013:851, točka 19; zadeva C-275/13, Elcogás, ECLI:EU:C:2014:2314, točka 24.

gospodarske dejavnosti kot take samo po sebi ne vključuje državnega nadzora. Po mnenju Nemčije agencija BNetzA le zagotavlja varstvo potrošnikov. Vendar obstaja bistvena razlika med področji, na katerih država zagotavlja le okvir za varstvo potrošnikov, in zadevnim primerom. V tem primeru je država sprejela ločen del zakonodaje, tj. zakon EEG iz leta 2012, njegov glavni namen pa ni varstvo potrošnikov. V tem primeru država zagotavlja neprekinjen pretok denarja v sektorju zaradi ciljev politike navedene zakonodaje. Poleg tega je ustaljena sodna praksa⁽⁶⁷⁾, da je mogoče sredstva, ki se zbirajo z obveznimi prispevki, ki so predpisani z zakonodajo države članice, ter se upravljajo in razdeljujejo v skladu s to zakonodajo, šteti za državna sredstva v smislu člena 107(1) PDEU, tudi če jih upravljajo subjekti, ki so ločeni od javnih organov. Zakona EEG iz leta 2012 zato ni mogoče primerjati z državnimi ukrepi, na katere država ne vpliva ali za katere ne zagotavlja financiranja.

- (128) Po mnenju Nemčije je ta primer primerljiv z zadevo *Doux Élevage*. V zadevi *Doux Élevage* je Sodišče ugotovilo, da prihodki, zbrani s prispevki, ne izvirajo iz državnega proračuna, da se jim država ni odpovedala, da so sredstva vseskozi ostala zasebna in da je bilo treba v primeru neplačila začeti postopek pred civilnimi sodišči⁽⁶⁸⁾. Poleg tega prispevki niso bili „stalno pod javnim nadzorom“ in niso bili „na voljo državnim organom“⁽⁶⁹⁾, javni organi pa niso bili pooblaščen za dodaten nadzor, razen „nadzora pravilnosti in skladnosti z zakonom“⁽⁷⁰⁾. Kljub trditvam Nemčije zadevni primer ni primerljiv z zadevo *Doux Élevage*. Razlika je v tem, da je v zadevi *Doux Élevage* „[z]adevna medpanožna organizacija [...] tista, ki odloča o porabi teh sredstev, ki so v celoti namenjena ciljem, ki jih določi sama“⁽⁷¹⁾. V zadevnem primeru je namen dodatne dajatve EEG določila država, ki v celoti nadzoruje njeno izvajanje. Poleg tega so se v zadevi *Doux Élevage* francoski organi omejili na to, da so predhodno prostovoljni prispevek spremenili v obveznega za vse operaterje v zadevnih panogah, v zadevnem primeru pa je država vzpostavila celoten mehanizem za izračun in izravnavo stroškov med zasebnimi operaterji.
- (129) Nemčija pri ocenjevanju državnega nadzora trdi, da je način, kako je Komisija uporabila besedo „državni“, nejasen. Kot je razvidno iz zadeve *Doux Élevage*, bi morala beseda „državni“ zajemati zlasti izvršilno vejo, tj. vlado in upravne agencije, ne pa splošno veljavno zakonodajo, ki jo sprejme parlament. Samo dejstvo, da je država uzakonila izvedbeno uredbo AusglMechV, ne pomeni državnega nadzora.
- (130) Vendar je treba merilo glede „državnega“ obravnavati širše. Sodišče je večkrat menilo, da koncept države seveda zajema tudi zakonodajalca⁽⁷²⁾. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi 124, se državni nadzor izvaja z različnimi regulativnimi in nadzornimi ukrepi, ki se ne bi smeli oceniti samostojno. V zadevnem primeru je zadevna zakonodaja tako podrobna, da sistem zagotavlja državni nadzor brez nadaljnje vključenosti državnih organov. Poleg tega ima agencija BNetzA precejšnja pooblastila za vplivanje na postopek.
- (131) Nasprotno pa Nemčija trdi, da se zakon EEG iz leta 2012 znatno razlikuje od primera v zadevi *Essent*. V slednji je bila stopnja dajatve določena z zakonom ne glede na to, kakšne stroške je bilo treba pokriti. Poleg tega so bili v državni proračun preneseni presežki v višini več kot 400 milijonov NLG. Nasprotno sistemski operaterji prenosnih omrežij stopnjo dodatne dajatve EEG določijo na podlagi prodaj na gotovinskem trgu, država pa na to nima vpliva. Poleg tega se presežki na računu za EEG ohranijo v sistemu, saj vplivajo na višino dodatne dajatve v naslednjem letu.
- (132) Kot je navedeno v uvodni izjavi 126, državni nadzor sredstev ne pomeni, da morajo potekati prilivi in odlivi, ki vključujejo zadevna sredstva, v proračun in iz njega⁽⁷³⁾. Poleg tega se v zadevnem primeru stopnja dodatne dajatve izračuna v skladu z regulativnimi določbami ob upoštevanju tržne cene, ki jo dosežejo sistemski operaterji prenosnih omrežij. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 13 sklepa o začetku postopka, je način, na katerega sistemski operaterji izračunajo dodatno dajatev EEG po tem, ko je znana cena, dosežena na gotovinskem trgu, popolnoma reguliran in določen v zakonu EEG iz leta 2012.

⁽⁶⁷⁾ Zadeva C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, točka 25; zadeva C-173/73, *Italija proti Komisiji*, ECLI:EU:C:1974:71, točka 35.

⁽⁶⁸⁾ Zadeva C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, točka 32.

⁽⁶⁹⁾ Zadeva C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, točka 36.

⁽⁷⁰⁾ Zadeva C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, točka 38.

⁽⁷¹⁾ Glej opombo 69.

⁽⁷²⁾ Zadeva C-279/08 P, *Komisija proti Nizozemski*, ECLI:EU:C:2011:551, točke 102 do 113.

⁽⁷³⁾ Zadeva C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, točka 19; zadeva C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, točka 24.

- (133) Nemčija poleg tega trdi, da je bil v zadevi Essent za upravljanje dajatve pooblaščen en določen organ, medtem ko zakon EEG iz leta 2012 obveznosti dejansko nalaga nedoločenemu številu zasebnih operaterjev, tj. upravljavcem omrežij, sistemskim operaterjem prenosnih omrežij in dobaviteljem elektrike, navedene obveznosti pa so določene na splošno. V tem primeru ne gre za pooblastilo, za tako veliko število zasebnih operaterjev pa se ne more šteti, da jih je država določila za upravljanje dajatve. Kot je navedeno v uvodni izjavi 118, so subjekti, določeni za upravljanje dodatne dajatve EEG, sistemski operaterji prenosnih omrežij in ne drugi operaterji. Poleg tega očitno ni nobene pravne podlage, ki bi državi članici prepovedovala, da za upravljanje državnih sredstev pooblasti več subjektov.
- (134) Nemčija in zainteresirane strani poudarjajo tudi domnevne razlike med zakonom EEG iz leta 2012 in nedavno sodbo v zadevi *Vent de colère* ⁽⁷⁴⁾: v Franciji je zadevni prispevek od odjemalcev pobiral državni sklad, v Nemčiji pa zasebni sistemski operaterji prenosnih omrežij dodatno dajatev pobirajo od zasebnih dobaviteljev, ki jo nato lahko prenesejo na odjemalce. V Franciji je bila stopnja prispevka določena z ministrskim odlokom, v Nemčiji pa jo izračunajo sistemski operaterji prenosnih omrežij na podlagi svojih dejanskih stroškov. V Franciji bi v primeru primanjkljaja posredovala država, v Nemčiji pa bi morali primanjkljaj pokriti sistemski operaterji prenosnih omrežij, ki bi nato prejeli nadomestilo z zvišanjem dodatne dajatve naslednje leto.
- (135) Nemčija si s trditvijo, da so državna sredstva prisotna le, če lahko s sredstvi razpolaga izvršilna veja države, napačno razlaga sodno prakso. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 130, koncept države ni omejen na izvršilno vejo, saj zajema tudi zakonodajalca, prav tako pa ni treba, da lahko država razpolaga s sredstvi, kot da so del njenega proračuna. Kot je razvidno iz uvodne izjave 114, ni pomembno, ali je subjekt, ki upravlja državna sredstva, javni ali zasebni. Poleg tega sistemski operaterji prenosnih omrežij dodatno dajatev EEG izračunajo na podlagi svojih stroškov na način, določen v zakonu EEG iz leta 2012, dejstvo, da je država v sistemu vzpostavila tržni mehanizem, pa ne vpliva na obstoj državnih sredstev. Država tudi določa, kaj je treba storiti v primeru primanjkljaja. Država sicer samega primanjkljaja ne poplača, vendar regulira in nadzoruje način, na katerega se primanjkljaj pokrije, nazadnje tudi z dodatno dajatvijo EEG.
- (136) Poleg tega Nemčija trdi, da je v zadevi *Vent de colère* zahtevana diskrecijska pravica države, da kadar koli uporabi finančna sredstva, v zakonu EEG iz leta 2012 pa država, ki je le sprejela zakonodajo, nima take diskrecijske pravice. Po mnenju Nemčije Komisija ni ustrezno razlikovala med dejanskimi sredstvi izvršilnega nadzora in le zakonodajno dejavnostjo. Državni nadzor pomeni, da ima država diskrecijsko pravico glede uporabe finančnih sredstev. Sodišče to ugotovitev potrjuje v točki 21 sodbe v zadevi *Vent de colère*.
- (137) Po mnenju Nemčije odsotnost državnega nadzora dokazuje tudi dejstvo, da država ne more določiti stopnje dodatne dajatve EEG. Dejansko je stopnja dodatne dajatve odvisna od prihodka, ki ga sistemski operaterji prenosnih omrežij ustvarijo s prodajo električne energije EEG na trgu, zato jo v celoti določa trg. Komisija priznava, da država ne določi vedno natančne stopnje dodatne dajatve EEG, ampak določa način, na katerega jo je treba izračunati ob upoštevanju prodajne cene električne energije. Poleg tega lahko država v sistem financiranja uvede tržne mehanizme, ne da bi se odrekla nadzoru nad financiranjem. Komisija glede tega meni, da ni nobene razlike med javno dajatvijo, ki jo določijo državni organi, in pravno obveznostjo, ki jo država uvede prek zakonodaje. V obeh primerih država organizira prenos finančnih sredstev prek zakonodaje in določa, za katere namene se lahko ta finančna sredstva uporabijo.
- (138) Komisija zato vztraja pri svoji oceni, da je podpora za proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov in proizvodnjo električne energije iz zemeljskega plina prek zagotovljenih odkupnih cen financirana z državnimi sredstvi.

7.1.4 Izkrivljanje konkurence in trgovine

- (139) Prednosti, dodeljene proizvajalcem električne energije EEG in energetske intenzivnim uporabnikom, bi lahko izkrivljale konkurenco in vplivale na trgovino, saj upravičenci delujejo v sektorjih, v katerih so trgi liberalizirani in v katerih poteka trgovina med državami članicami.

7.1.5 Sklepna ugotovitev glede obstoja državne pomoči

- (140) Komisija zato ugotavlja, da zakon EEG iz leta 2012 vključuje državno pomoč v smislu člena 107 Pogodbe v korist proizvajalcev električne energije EEG in na podlagi posebnega pravila o nadomestilih v korist energetske intenzivnih uporabnikov.

⁽⁷⁴⁾ Glej opombo 21.

7.2 Obstoječa pomoč/nova pomoč in zakonitost pomoči

- (141) Komisija je v sklepu o začetku postopka navedla, da je za nemški zakon o energiji iz obnovljivih virov, ki je začel veljati 1. aprila 2000 (v nadaljnjem besedilu: zakon EEG iz leta 2000) in je predhodnik zakona EEG iz leta 2012, menila, da ne vključuje državne pomoči (odločba Komisije v zadevi NN 27/2000)⁽⁷⁵⁾. Vendar je Komisija menila, da so bile spremembe, uvedene z zakonom EEG iz leta 2012, bistvene in da je pomoč, dodeljena na podlagi zakona EEG iz leta 2012, pomenila novo pomoč, ki ni bila zajeta v prejšnji odločbi Komisije (uvodna izjava 150 sklepa o začetku postopka).
- (142) Temu so nasprotovale Nemčija in nekatere zainteresirane strani.
- (143) Nemčija in zainteresirane strani trdijo, da zaporedne spremembe, do katerih je prišlo med prvotno različico zakona EEG iz leta 2000 in zakonom EEG iz leta 2012, niso bistveno spremenile sheme pomoči, zato zakon EEG iz leta 2012 pomeni obstoječo pomoč.
- (144) Nemčija kljub temu trdi, da sta med zakonom EEG iz leta 2012 in zakonom EEG iz leta 2000 dve razliki:
- (a) spremenjen je bil mehanizem za izravnavo: prvotni fizični pretok električne energije EEG k dobaviteljem je zamenjala obveznost sistemskih operaterjev prenosnih omrežij, da električno energijo EEG sami prodajo na gotovinskem trgu. V zameno za plačilo dodatne dajatve EEG za določeno količino električne energije lahko dobavitelji električne energije navedeno količino označijo za električno energijo EEG. Po mnenju Nemčije to pomeni, da dobavitelji električne energije pridobijo „obnovljivo kakovost“ električne energije in s tem možnost, da odjemalcem navedejo, v kolikšnem obsegu so plačali dodatno dajatev (glej člen 53(1) in člen 54 (1) zakona EEG iz leta 2012);
  - (b) posebno pravilo o nadomestilih v zakon EEG iz leta 2000 ni vključeno.
- (145) Razen navedenih dveh razlik je mehanizem, opisan v uvodnih izjavah 7, 8 in 9, po mnenju Nemčije enak temu, kar je zagotavljal zakon EEG iz leta 2000. Nemčija zlasti trdi, da je bila bistvena značilnost, tj. da dobavitelji električne energije sistemskim operaterjem prenosnih omrežij plačajo nadomestilo za dodatne stroške zaradi nakupa električne energije EEG z lastnimi sredstvi, že del zakona EEG iz leta 2000.
- (146) Komisija potrjuje svojo ugotovitev, da državna pomoč, vključena v zakon EEG iz leta 2012, pomeni novo pomoč, saj zakon EEG iz leta 2012 pomeni bistveno spremembo glede na zakon EEG iz leta 2000.
- (147) Dejansko spremembi, ki jih priznava Nemčija, tj. sprememba mehanizma za izravnavo in uvedba posebnega pravila za nadomestila, pomenita bistveni spremembi.

7.2.1 Sprememba mehanizma za izravnavo

- (148) Komisija najprej poudarja, da je leta 2002 menila, da zakon EEG iz leta 2000 ne vključuje prenosa državnih sredstev, to oceno pa je podala kmalu po sodbi v zadevi PreussenElektra. Vendar so nadaljnje sodbe Sodišča od takrat pojasnile in celo omejile zadevo PreussenElektra: na podlagi sodb v zadevah Essent, Vent de colère in Elcogás se zdi, da je država sistemske operaterje prenosnih omrežij na podlagi prvotnega mehanizma za izravnavo že pooblastila za upravljanje sheme pomoči, ki je bila financirana z dodatno dajatvijo, obračunano dobaviteljem električne energije.
- (149) Odločilno je, da je bil mehanizem za izravnavo bistveno spremenjen. Ne sestavlja ga več niz obveznosti za fizične nabave električne energije (upravljavci omrežij od proizvajalcev električne energije EEG; sistemski operaterji prenosnih omrežij od upravljavcev omrežij; dobavitelji električne energije od sistemskih operaterjev prenosnih omrežij). Fizični prenos je prekinjen na ravni sistemskih operaterjev prenosnih omrežij, ki morajo tržiti električno energijo EEG. Navedeno trženje ni več povezano z mehanizmom za izravnavo. Pri slednjem gre le za finančno dodelitev stroškov različnim operaterjem. Država je sistemskim operaterjem prenosnih omrežij naložila obveznost centralizacije in izračuna navedenih stroškov ter pobiranja teh stroškov od dobaviteljev električne energije.
- (150) Zakon EEG iz leta 2000 ni navajal, ali bi morali odjemalci električne energije tudi sodelovati pri stroških proizvodnje električne energije EEG. Navedena odločitev je bila prepuščena pristojnemu regulatorju, ki je takrat še vedno lahko reguliral cene električne energije za končne odjemalce. Zakon EEG iz leta 2012 izrecno dovoljuje dobaviteljem, da stroške prenesejo na odjemalce, in dejansko to storijo vsi.

⁽⁷⁵⁾ UL C 164, 10.7.2002, str. 5.

- (151) Poleg tega ima agencija BNetzA, ki na podlagi zakona EEG iz leta 2000 ni imela nobene vloge, pooblastila za spremljanje navedenih finančnih tokov in izvrševanje skladnosti z zakonom EEG iz leta 2012, zlasti za namene varstva potrošnikov. Organ BAFA, ki prav tako ni imel nobene vloge na podlagi zakona EEG iz leta 2000, sprejme odločitev glede dodelitve znižanja dodatne dajatve EEG nekaterim podjetjem na podlagi meril iz zakona EEG iz leta 2012.

7.2.2 Posebno pravilo o nadomestilih (*Besondere Ausgleichsregelung*)

- (152) Logična posledica vključitve odjemalcev električne energije v porazdelitev bremena je znižanje dodatne dajatve, dodeljeno energetsko intenzivnim podjetjem. Na podlagi zakona EEG iz leta 2012 je organ BAFA, ki na podlagi zakona EEG iz leta 2000 ni imel nobene posebne vloge, pristojen za potrjevanje z upravnimi odločbami, da energetsko intenzivni uporabniki izpolnjujejo pogoje posebnega pravila o nadomestilih. Nekatere zainteresirane strani so trdile, da samo dejstvo, da so nekateri odjemalci električne energije upravičeni do omejene dodatne dajatve, ne more vplivati na zasebno naravo finančnih sredstev, ki jih ti odjemalci prispevajo. Vendar Komisija meni, da je obstoj posebnega pravila o nadomestilih dodatni dokaz, da zakon EEG iz leta 2012 ne temelji več na obveznostih nakupa, ki vključujejo zasebna sredstva, ampak na celovitem sistemu dodeljevanja stroškov, ki delno temelji na načelih pravične porazdelitve in ga organizira država, spremljajo pa državni organi.
- (153) Številne razlike med zakonom EEG iz leta 2000 in zakonom EEG iz leta 2012 so povzete v naslednji preglednici. Dokazujejo, da je zakon EEG iz leta 2012 vzpostavil popolnoma nov sistem.

Element	Zakon EEG iz leta 2000	Zakon EEG iz leta 2012
Prenos dodatne dajatve.	Zaporedne obveznosti operaterjev glede nabave električne energije EEG.	Prenos stroškov ni povezan s prenosom električne energije EEG.
Mehanizem za izravnavo je na tretji ravni.	Izravnava stroškov je povezana z nabavo električne energije EEG.	Izravnava stroškov na podlagi prodaje električne energije EEG na gotovinskem trgu.
Končni odjemalci krijejo stroške, vendar so nekateri upravičeni do omejitve.	Ni določeno.	Posebno pravilo o nadomestilih: energetsko intenzivni uporabniki lahko zaprosijo za znižanje dodatne dajatve.
Vloga agencije BNetzA.	Nima nobene vloge.	Nadzor in izvrševanje določanja dodatne dajatve.
Vloga organa BAFA.	Nima nobene vloge.	Odobri znižanje dodatne dajatve.
Stopnja dodatne dajatve.	0,2 ct/kWh (2000)	6,24 ct/kWh (2014)
Odkupne cene električne energije EEG.	Manj kot 1 milijarda EUR (2000).	Več kot 20 milijard EUR (2013).

- (154) Zakon EEG iz leta 2012 velja le za znižanja dodatne dajatve EEG, dodeljena za leti 2013 in 2014, zato le znižanje, dodeljeno v navedenih dveh letih, vključuje državno pomoč ⁽⁷⁶⁾.

7.3 Združljivost z notranjim trgom

- (155) Komisija je v sklepu o začetku postopka ugotovila, da bi se lahko državna pomoč za proizvajalce električne energije EEG razglasila za združljivo z notranjim trgom. Vendar je imela pomisleke, ali bi bilo mogoče dodeljevanje navedene pomoči oceniti neodvisno od njenega mehanizma financiranja, tj. dodatne dajatve EEG. Predhodno je ugotovila tudi, da dodatna dajatev EEG krši člen 30 ali člen 110 Pogodbe.

⁽⁷⁶⁾ Zakon EEG iz leta 2012 je začel veljati 1. januarja 2012, zato so prva znižanja, za katera so lahko energetsko intenzivni uporabniki zaprosili na podlagi navedenega zakona, znižanja, ki so bila dodeljena leta 2013. Znižanja, dodeljena za leto 2012, so temeljila na drugem zakonu, ki je veljal pred zakonom EEG iz leta 2012, in se zato v tem postopku ne proučujejo.

- (156) Komisija je v sklepu o začetku postopka izrazila pomisleke tudi glede tega, ali bi se lahko posebno pravilo o nadomestilih razglasilo za združljivo z notranjim trgom na podlagi člena 107(3) Pogodbe.

7.3.1 Pravna podlaga in možnost za oceno združljivosti posebnega pravila o nadomestilih

- (157) Ocena združljivosti zajema le novo pomoč, dodeljeno na podlagi zakona EEG iz leta 2012. Pravna podlaga za znižana plačila dodatne dajatve EEG v letu 2012 je bil upravni akt, ki ga je organ BAFA izdal konec leta 2011. Navedena plačila so zato zajeta v členu 1(b)(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽⁷⁷⁾.
- (158) Ta sklep ne zajema znižanih plačil dodatne dajatve EEG za prevoznike v železniškem prometu. Komisija si pridržuje pravico, da člen 42 zakona EEG iz leta 2012 oceni v ločenem postopku.
- (159) Komisija je združljivost posebnega pravila o nadomestilih z notranjim trgom ocenila na podlagi oddelkov 3.7.2 in 3.7.3 smernic iz leta 2014.
- (160) Komisija smernice iz leta 2014 uporablja od 1. julija 2014. Navedene smernice vključujejo pravila materialnega prava za oceno znižanj financiranja podpore za energijo iz obnovljivih virov, vključno z znižanji, dodeljenimi pred 1. julijem 2014 (točka 248). Državno pomoč, ki se proučuje, je treba torej oceniti na podlagi smernic iz leta 2014.
- (161) V skladu s sodno prakso je Komisija na posebnem področju državnih pomoči vezana na okvire in obvestila, ki jih sprejme, če ne odstopajo od pravil Pogodbe in če jih države članice sprejmejo ⁽⁷⁸⁾. Nemčija je smernice iz leta 2014 sprejela 31. julija 2014. Nobena stran ni trdila, da smernice odstopajo od pravil Pogodbe.
- (162) Vendar so zainteresirane strani nasprotovale zakonitosti točke 248. Menijo, da uporaba smernic iz leta 2014 za pomoč, ki je bila dodeljena pred 1. julijem 2014, nasprotuje več splošnim načelom prava Unije, tj. načelu pravne varnosti in načelu prepovedi retroaktivnosti škodljivih ukrepov ⁽⁷⁹⁾, pa tudi načelu, da bi bilo treba državno pomoč oceniti na podlagi pravil, veljavnih v času uvedbe sheme pomoči.
- (163) Vendar se zainteresirane strani motijo, ko menijo, da drugi odstavek točke 248 pomeni retroaktivno uporabo. V skladu s sodno prakso pravo Unije razlikuje med neposredno uporabo novega pravila za bodoče učinke položaja, ki je v teku ⁽⁸⁰⁾, in retroaktivno uporabo novega pravila za okoliščine, ki so postale dokončne pred njegovim začetkom veljavnosti (t. i. obstoječe okoliščine) ⁽⁸¹⁾. Poleg tega je ustaljena sodna praksa sodišč Unije, da gospodarski subjekti ne morejo imeti legitimnih pričakovanj, dokler instituciji nista sprejeli akta, s katerim se zaključijo upravni postopek, ki je postal dokončen ⁽⁸²⁾.
- (164) Kot je Sodišče razsodilo, nezakonita državna pomoč pomeni položaj, ki je v teku. Pravila, ki urejajo uporabo zakona za nazaj, določajo, da takojšnja uporaba novih pravil združljivosti za nezakonito pomoč ne pomeni retroaktivne uporabe navedenih novih pravil ⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

⁽⁷⁸⁾ Sodba v zadevi Nemčija in drugi proti Kronofrance, C-75/05 in C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, točka 61 in navedena sodna praksa.

⁽⁷⁹⁾ Zainteresirane strani so navedle naslednjo sodno prakso: zadeva C-260/91, Diversint, ECLI:EU:C:1993:136, točka 9; zadeva C-63/83, Regina proti Kirk, ECLI:EU:C:1984:255, točka 21 in naslednje točke; zadeva C-1/73, Westzucker, ECLI:EU:C:1973:78, točka 5; zadeva C-295/02, Gerken, ECLI:EU:C:2004:400, točka 47 in naslednje točke; zadeva C-420/06, Jager, ECLI:EU:C:2008:152, točka 59 in naslednje točke; zadeva C-189/02 P, Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2005:408, točka 217.

⁽⁸⁰⁾ Zadeva C-334/07 P, Komisija proti Freistaat Sachsen, ECLI:EU:C:2008:709, točka 43; zadeva T-176/01, Ferrière Nord proti Komisiji, ECLI:EU:T:2004:336, točka 139.

⁽⁸¹⁾ Zadeva C-68/69, Bundesknappschaft proti Brock, ECLI:EU:C:1970:24, točka 6; zadeva 1/73 Westzucker GmbH proti Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker, ECLI:EU:C:1973:78, točka 5; zadeva 143/73, SOPAD proti FORMA in drugi, ECLI:EU:C:1973:145, točka 8; zadeva C-96/77, Bauche, ECLI:EU:C:1978:26, točka 48; zadeva C-125/77, KoninklijkeScholten-Honig NV in drugi proti Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, ECLI:EU:C:1978:187, točka 37; zadeva C-40/79, P proti Komisiji, ECLI:EU:C:1981:32, točka 12; zadeva C-270/84, Licata proti ESC, ECLI:EU:C:1986:304, točka 31; zadeva C-60/98 Butterfly Music proti CEDEM, ECLI:EU:C:1999:333, točka 24; zadeva C-334/07 P, Komisija proti Freistaat Sachsen, ECLI:EU:C:2008:709, točka 53; zadeva T-404/05 Grčija proti Komisiji, ECLI:EU:T:2008:510, točka 77.

⁽⁸²⁾ Zadeva C-169/95, Španija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1997:10, točke 51 do 54; združeni zadevi T-116/01 in T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA proti Komisiji, ECLI:EU:T:2003:217, točka 205.

⁽⁸³⁾ Združeni zadevi C-465/09 P do C-470/09 P, Diputación Foral de Vizcaya in drugi proti Komisiji, ECLI:EU:C:2011:372, točki 125 in 128.

- (165) Zato mora Komisija posebno pravilo o nadomestilih oceniti na podlagi smernic iz leta 2014. Nima diskrecijske pravice za odstopanje od navedenih smernic v svoji oceni. Ker je bil sklep o začetku postopka v Uradnem listu objavljen pred 1. julijem 2014, je Komisija Nemčijo in zainteresirane strani pozvala, naj predložijo svoje pripombe glede uporabe smernic iz leta 2014 v zadevnem primeru.

7.3.1.1 Pripombe Nemčije in tretjih strani

- (166) Več zainteresiranih strani je trdilo, da se smernice iz leta 2014 ne bi smele uporabiti za omejene dodatne dajatve EEG, ampak bi morala Komisija izvesti oceno združljivosti na podlagi člena 107(3)(b) ali (c) Pogodbe.
- (167) Prvič, navedene strani so trdile, da se bi znižanja dodatne dajatve EEG lahko štela za združljiva z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3)(b) Pogodbe, saj spodbujajo izvedbo pomembnega projekta v skupnem evropskem interesu (spodbujanje energije iz obnovljivih virov v skladu z Direktivo 2009/28/ES), če pa to ne bi zadostovalo, pa, da so namenjena odpravi resnih motenj v nemškem gospodarstvu (nevarnost deindustrializacije zaradi stroškov energije iz obnovljivih virov).
- (168) Zainteresirane strani so trdile tudi, da se bi znižanja lahko štela za združljiva z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3)(c) Pogodbe, saj je njihov cilj spodbujanje razvoja energije iz obnovljivih virov ob preprečevanju selitve virov CO₂ in ohranjanje industrijske baze v Uniji. Glede tega so zadevne zainteresirane strani trdile, da je posebno pravilo o nadomestilih ustrezen instrument za združitev različnih ciljev navedenega večkratnega cilja. Trdijo tudi, da je navedeni instrument sorazmeren, saj upravičenci na podlagi posebnega pravila o nadomestilih še vedno prispevajo k financiranju. Poleg tega trdijo, da je ukrep sorazmeren, saj so davki na električno energijo in dodatna dajatev EEG v bistvu enaki (obe sta dajatvi za porabo električne energije), minimalna stopnja obdavčitve električne energije, ki jo porabijo podjetja in jo je določila Unija, kot je navedeno v preglednici C Priloge I k Direktivi Sveta 2003/96/ES⁽⁸⁴⁾, pa je 0,05 ct/kWh, tj. toliko kot minimalna dodatna dajatev EEG. Nazadnje zainteresirane strani trdijo, da zakon EEG iz leta 2012 ne izkrivlja konkurence ali trga, ker ne izravnava popolnoma izkrivljanja, ki ga je prvotno povzročila dodatna dajatev EEG za nemška podjetja, saj je ta v primerjavi z enakovrednimi davki in dajatvami, ki jih plačujejo podjetja v drugih državah članicah, višja.
- (169) Podobno je glede uporabe člena 107(3)(b) in (c) trdila Nemčija v svojem odgovoru na sklep Komisije o začetku postopka.
- (170) Drugič, zainteresirane strani trdijo, da Komisija znižanj ne more proučiti ločeno na podlagi posebne pravne podlage za združljivost, ampak na podlagi tiste, ki se je uporabila pri proučevanju podpore za električno energijo EEG. Namesto tega bi morala Komisija znižanja, ki so del financiranja, v sklepu o začetku postopka oceniti (in odobriti) skupaj s podporo za energijo iz obnovljivih virov. To je pojasnjeno s sklicevanjem na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero mora Komisija upoštevati način financiranja pomoči, če je ta sestavni del ukrepa⁽⁸⁵⁾.
- (171) Tretjič, tudi če bi se smernice iz leta 2014 lahko uporabile, zainteresirane strani glede točk 248 in 250 smernic iz leta 2014 trdijo, da bi se lahko navedene smernice retroaktivno uporabile le za nezakonito pomoč, ne pa tudi za obstoječo pomoč. Vendar bi bilo treba omejene dodatne dajatve EEG, tudi če bi pomenile državno pomoč (čemur nasprotujejo), šteti za obstoječo pomoč, saj jih je Komisija implicitno odobrila v zadevi NN 27/2000⁽⁸⁶⁾.
- (172) Četrtič, zainteresirane strani trdijo, da bi bilo treba smernice iz leta 2014, zlasti pravila glede načrtov prilagoditve iz oddelka 3.7.3, razlagati na način, ki bi ščitil legitimna pričakovanja upravičencev: povedano drugače, postopno prilagajanje bi moralo biti v letih 2013 in 2014 dovolj majhno, da bi se izključilo vračilo. Takšna legitimna pričakovanja so po mnenju navedenih strani nastala na podlagi odločbe Komisije v zadevi NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

⁽⁸⁵⁾ Zadeva C-261/01, Van Calster, ECLI:EU:C:2003:571, točka 49; zadeva C-333/07, Société Régie Networks, ECLI:EU:C:2008:764, točka 89.

⁽⁸⁶⁾ Glej opombo 75.

7.3.1.2 Ocena

- (173) Te trditve ne morejo spremeniti ocene v tem sklepu glede uporabe smernic iz leta 2014 iz uvodnih izjav 157 do 165.
- (174) Prvič, glede uporabe člena 107(3)(c) Pogodbe je v točki 10 smernic iz leta 2014 navedeno, da v zadevnih posebnih smernicah „Komisija [...] opredeljuje pogoje, pod katerimi se lahko energetska in okoljska pomoč štejeta za združljivi z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3)(c) Pogodbe“. Po mnenju Sodišča lahko „Komisija [...] za izvajanje svoje diskrecijske pravice določi usmeritve, in sicer z akti, kot so okviri, sporočila ali smernice, če ti akti vsebujejo okvirna pravila v zvezi z usmeritvami, ki jim mora slediti ta institucija, in če ne odstopajo od pravil iz Pogodbe“⁽⁸⁷⁾. Smernice iz leta 2014 splošno in pregledno predhodno določajo pogoje združljivosti za izjemo iz člena 107(3)(c), zato mora Komisija navedene smernice uporabljati.
- (175) Ni možnosti za uporabo pravil o obdavčenju električne energije po analogiji, saj smernice iz leta 2014 vključujejo popoln sklop pravil za oceno znižanj dodatnih dajatev za energijo iz obnovljivih virov.
- (176) Glede odstopanj iz člena 107(3)(b) Pogodbe smernice iz leta 2014 ne vključujejo nobenih meril glede tega, kako bo Komisija uveljavila svojo diskrecijsko pravico pri uporabi člena 107(3)(b). Drži, da je Komisija sprejela sporočilo „Merila za analizo združljivosti državne pomoči za spodbujanje izvajanja pomembnih projektov skupnega evropskega interesa z notranjim trgovom“⁽⁸⁸⁾, ki se uporablja od 1. julija 2014. Vendar bo v skladu s točko 52 navedenega sporočila „Komisija v primeru nepriglašene pomoči uporabila to sporočilo, če je bila pomoč dodeljena po začetku njegove veljavnosti, v vseh drugih primerih pa pravila, veljavna v času, ko je bila pomoč dodeljena“. To pomeni, da meril iz sporočila ni mogoče uporabiti za znižanja dodatne dajatve, proučene v tem sklepu. Namesto tega mora Komisija uporabiti pravila iz smernic iz leta 2008⁽⁸⁹⁾.
- (177) Komisija je v sklepu o začetku postopka izrazila pomisleke, ali bi se lahko posebno pravilo o nadomestilih štelo za združljivo z notranjim trgovom v skladu s členom 107(3)(b) Pogodbe v skladu s točkami od 147 do 150 smernic iz leta 2008. Ti pomisleki so se pojavili zlasti, ker znižanja očitno niso bila povezana s projektom, zlasti ne s projektom, ki bi bil „poseben in jasno opredeljen glede pogojev izvajanja“. Poleg tega je bilo nekoliko vprašljivo, ali bi se za tak projekt lahko štelo, da je „splošnega evropskega interesa“, tj. pri katerem bi se zagotovljena prednost prenesla na Unijo kot celoto. Bilo je tudi vprašljivo, ali bi zadevna pomoč, tj. znižanja dodatne dajatve EEG, „pomenila spodbudo za izvajanje projekta“ (uvodni izjavi 211 in 212 sklepa o začetku postopka).
- (178) Navedeni pomisleki niso bili odpravljeni. Nemčija trdi, da je treba doseganje ciljev glede energije iz obnovljivih virov in ohranjanje konkurenčnosti industrije šteti za en projekt skupnega evropskega interesa ali več. Nemčija navaja strategijo Komisije „Evropa 2020“, ki „spodbujanje bolj konkurenčnega in zelenega gospodarstva, ki gospodarneje izkorišča vire“ navaja kot prednostno nalogo⁽⁹⁰⁾. Vendar ne glede na to, kako pomembni so ti cilji politike, razvoja obnovljivih virov energije in spodbujanja konkurenčnosti ni mogoče dobesedno šteti za *projekta*. Še manj bi bilo mogoče take projekte opredeliti glede njihovega izvajanja, vključno z udeleženci, cilji in učinki, kot je bilo zahtevano v točki 147(a) smernic iz leta 2008. Če bi se projekti skupnega evropskega interesa razlagali tako, da zajemajo le cilje politike kot take, bi omejitve člena 107(3)(b) segale prek njihove ubeseditve, zahteva glede osredotočanja na poseben, dobro opredeljen projekt pa bi bila brez pomena. To bi bilo v nasprotju s „potrebo po ozki razlagi odstopanj od splošnega načela, da je državna pomoč nezdružljiva s skupnim trgovom“⁽⁹¹⁾.
- (179) Kot je Splošno sodišče pojasnilo v zadevi Hotel Cipriani, je pomembnejše, da „se lahko za ukrep pomoči uporabi izjema na podlagi člena [107(3)(b) Pogodbe], če ne daje prednosti predvsem gospodarskim subjektom ene države

⁽⁸⁷⁾ Zadeva C-310/99, Italija proti Komisiji, ECLI:EU:C:2002:143, točka 52.

⁽⁸⁸⁾ UL C 188, 20.6.2014, str. 4.

⁽⁸⁹⁾ Smernice Skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja 2008 (UL C 82, 1.4.2008, str. 1).

⁽⁹⁰⁾ COM(2010) 2020 final, str. 10.

⁽⁹¹⁾ Zadeva C-301/96, Nemčija proti Komisiji, ECLI:EU:C:2003:509, točka 106.

članice, ampak Skupnosti kot celoti⁹². Navedeno merilo ni izpolnjeno, če je nacionalni program pomoči namenjen zlasti izboljšanju konkurenčnosti zadevnih podjetij⁹³. Dejansko naj bi posebno pravilo o nadomestilih le olajšalo stroškovno breme energetske intenzivnih podjetij v Nemčiji in s tem izboljšalo njihovo konkurenčnost.

- (180) Ob upoštevanju potrebe po ozki razlagi odstopanj od splošnega načela, da je državna pomoč nezdržljiva z notranjim trgov, kot je navedeno v uvodni izjavi 178, samega dejstva, da se stroški električne energije povečujejo za številne industrijske uporabnike, ni mogoče šteti za resno motnjo v gospodarstvu zadevne države članice.
- (181) Zato Komisija ni mogla odobriti posebnega pravila o nadomestilih v skladu s členom 107(3)(b) Pogodbe.
- (182) Drugič, glede trditve, povzete v uvodni izjavi 170, se pomoč, dodeljena energetske intenzivnim podjetjem prek znižanih dodatnih dajatev EEG, očitno razlikuje in loči od podpore za energijo iz obnovljivih virov. Upravičenci do prve in druge pomoči sta dve različni skupini. Poleg tega znižanja niso takoj namenjena financiranju podpore za energijo iz obnovljivih virov, ampak so nasprotno usmerjena proti temu, saj je njihov takojšnji učinek znižanje prihodka, ki je na voljo za financiranje energije iz obnovljivih virov. To dokazuje dejstvo, da je bilo treba dodatno dajatev EEG, da bi se ohranilo financiranje, za vse druge nepriviligirane uporabnike zvišati.
- (183) Tretjič, glede trditve, povzete v uvodni izjavi 171, je treba za posebno pravilo o nadomestilih šteti, da pomeni nezakonito pomoč, ki sodi v obseg točke 248 smernic iz leta 2014: kot je bilo že pojasnjeno v uvodni izjavi 141 in naslednjih uvodnih izjavah, je zakon EEG iz leta 2012 bistveno spremenil shemo pomoči, ki jo je Komisija odobrila z odločbo v zadevi NN 27/2000.
- (184) Četrta trditev glede legitimnih pričakovanj upravičencev je nadalje proučena v uvodni izjavi 257, ker se nanaša le na vračilo.

7.3.1.3 Alternativna ocena na podlagi smernic iz leta 2008

- (185) Splošno sodišče je večkrat in v nasprotju s sodno prakso Sodišča menilo, da je treba nezakonito pomoč oceniti na podlagi pravil, ki so veljala v času, ko je bila pomoč dodeljena. Komisija je zato opravila alternativno oceno v skladu s členom 107(3)(c) Pogodbe na podlagi smernic iz leta 2008.
- (186) V skladu z oceno bi morala Komisija pomoč za tekoče poslovanje, dodeljeno na podlagi posebnega pravila o nadomestilih, razglasiti za nezdržljivo v celoti iz razlogov iz uvodne izjave 187 in naslednjih uvodnih izjavah.
- (187) V sklepu o začetku postopka je navedeno, da v času njegovega sprejetja ni bilo posebnih pravil o državni pomoči, ki bi priznavala, da se lahko izjeme ali znižanja dajatev za financiranje podpore za energijo iz obnovljivih virov štejejo za potrebna za doseganje cilja skupnega interesa in jih je zato treba odobriti na podlagi člena 107(3)(c) Pogodbe.
- (188) Poleg tega je Komisija podobno pomoč za tekoče poslovanje, ki ga je Avstrija priglasila leta 2011, prepovedala⁹³. Navedena prepoved je v skladu s sodno prakso Sodišča, v skladu s katero pomoč za tekoče poslovanje spreminja trgovinske pogoje v obsegu, ki je v nasprotju s skupnimi interesi, in je zato ni mogoče razglasiti za združljivo z notranjim trgovom⁹⁴. Komisija je v navedenem sklepu pojasnila tudi, zakaj ni bila mogoča analogija s pravili o obdavčitvi električne energije.
- (189) Komisija zato tudi ne bi mogla odobriti zadevne pomoči v skladu s členom 107(3)(c) Pogodbe na podlagi pravil materialnega prava, ki so veljala v času dodelitve pomoči.

⁹² Združene zadeve T-254/00, T-270/00 in T-277/00, Hotel Cipriani in drugi, ECLI:EU:T:2008:537, točka 337.

⁹³ SA.26036 (C24/09) – Državna pomoč za energetske intenzivne dejavnosti v skladu z zakonom o električni energiji iz obnovljivih virov v Avstriji (UL L 235, 10.9.2011, str. 42).

⁹⁴ Sodba v zadevi Nemčija proti Komisiji („Jadekost“), C-288/96, ECLI:EU:C:2000:537, točka 77 in navedena sodna praksa.

7.3.2 Stroški zaradi podpore za energijo iz obnovljivih virov

- (190) V skladu s točko 184 smernic iz leta 2014 se lahko znižanja dodelijo le za stroške zaradi podpore za energijo iz obnovljivih virov.
- (191) Kot pa je Komisija ugotovila v svojem sklepu v zadevi SA.38632 (2014/N) o zakonu EEG iz leta 2014 (v nadaljnjem besedilu: sklep o EEG iz leta 2014), se z dodatno dajatvijo EEG financira tudi podpora za proizvodnjo električne energije iz zemeljskega plina. Zemeljski plin ni obnovljiv vir energije v smislu točke 19(5) smernic iz leta 2014. Znižanja dodatnih dajatev, namenjena financiranju podpore za druge vire energije, niso vključena v oddelek 3.7.2. smernic iz leta 2014 ⁽⁹⁵⁾.
- (192) Nemčija je glede tega v okviru postopka priglavitve v zadevi SA.38632 (2014/N) navedla, da ni bilo dodeljeno nobeno znižanje financiranja podpore za električno energijo iz zemeljskega plina, saj morajo energetska intenzivna podjetja v skladu z zakonom EEG iz leta 2014 plačati celotno dodatno dajatev za prvo GWh porabe na vsakem zadevnem odjemnem mestu. Dejansko je prihodek od celotne dodatne dajatve za prvo GWh višji od zneska subvencije, plačane za električno energijo, proizvedeno iz zemeljskega plina ⁽⁹⁶⁾.
- (193) Leta 2012 je znesek podpore za zemeljski plin (41,4 milijona EUR) predstavljal 0,25 % skupnega zneska podpore na podlagi zakona EEG iz leta 2012 za navedeno leto. Po napovedih naj bi količina zemeljskega plina v prihodnosti ostala enaka ali se celo nekoliko zmanjšala ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Komisija je na tej podlagi ugotovila, da bi za upravičence na podlagi posebnega pravila o nadomestilih v skladu z zakonom EEG iz leta 2014 plačilo dodatne dajatve EEG za prvo GWh porabe precej presevalo znesek podpore za zemeljski plin ⁽⁹⁸⁾. Ugotovila je tudi, da je pri množenju odstotka podpore EEG, plačane za zemeljski plin (0,25 %) z dodatno dajatvijo EEG (6,24 ct/kWh leta 2014), rezultat 0,016 ct/kWh. Navedeni znesek je nižji od minimalne dodatne dajatve, ki so jo morali upravičenci na podlagi posebnega pravila o nadomestilih plačati celo po prvi GWh porabe (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) Zakon EEG iz leta 2012 vključuje dve alternativni omejitvi. Pri prvi (točka 1 člena 41(3)), ki se postopno zmanjšuje, morajo upravičenci še vedno plačati celotno dodatno dajatev za prvo GWh porabe, minimalna dodatna dajatev, ki se plača za porabo nad 100 GWh porabe, pa znaša 0,05 ct/kWh. Pri drugi možnosti (točka 2 člena 41(3)), ki se nanaša na podjetja z najvišjo energetska intenzivnostjo, je dodatna dajatev omejena na 0,05 ct/kWh za celotno porabo upravičenca. Upravičenci v obeh primerih še vedno plačajo manjši del dodatne dajatve, ki bi se lahko dodelila za podporo za zemeljski plin (0,016 ct/kWh leta 2014, na podlagi dodatne dajatve EEG v višini 5,277 ct/kWh leta 2013 pa 0,013 ct/kWh).
- (196) Zato se je s plačilom minimalne dodatne dajatve v višini 0,05 ct/kWh v letih 2013 in 2014, skupaj z obveznostjo plačila dodatne dajatve za prvo GWh za nekatere upravičence, zagotovilo, da se energetska intenzivnim podjetjem ni dodelilo nobeno znižanje iz financiranja električne energije iz zemeljskega plina ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3 Upravičenost

- (197) V točki 185 smernic iz leta 2014 je določeno, da mora biti pomoč omejena na sektorje, katerih konkurenčni položaj je izpostavljen tveganju zaradi stroškov, ki izhajajo iz financiranja podpore za energijo iz obnovljivih virov zaradi njihove elektro-intenzivnosti in izpostavljenosti mednarodni trgovini. V skladu s tem se lahko pomoč dodeli le, če podjetje spada v sektorje iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014.
- (198) Poleg tega lahko v skladu s točko 186 smernic iz leta 2014 države članice v svojo nacionalno shemo za odobritev znižanj stroškov, ki izhajajo iz podpore za obnovljive vire energije, vključijo podjetje, če ima podjetje vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnost in pripada sektorju z vsaj 4-odstotno intenzivnostjo trgovine na ravni Unije, čeprav ne spada v nobenega od sektorjev iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014.

⁽⁹⁵⁾ Sklep o EEG iz leta 2014, uvodna izjava 293.

⁽⁹⁶⁾ Sklep o EEG iz leta 2014, uvodni izjavi 294 in 295.

⁽⁹⁷⁾ Sklep o EEG iz leta 2014, uvodna izjava 295.

⁽⁹⁸⁾ Z 2 707 odjemnimi mesti leta 2014, upravičenimi do podpore, in dodatno dajatvijo EEG v višini 6,24 ct/kWh znaša prihodek od dodatne dajatve, ustvarjen s plačili za prvo GWh porabe, 168 916 800 EUR. Glej sklep o EEG iz leta 2014, uvodna izjava 296.

⁽⁹⁹⁾ Sklep o EEG iz leta 2014, uvodna izjava 296.

⁽¹⁰⁰⁾ Glej sklep o EEG iz leta 2014, uvodna izjava 297.

- (199) V točki 187 smernic iz leta 2014 je določeno, da lahko države članice uvedejo dodatna merila za upravičenost, če izbira upravičencev v okviru upravičenih sektorjev temelji na objektivnih, nediskriminatornih in preglednih merilih, pomoč pa se načeloma dodeli na enak način za vse konkurente v istem sektorju, če so v podobnem dejanskem položaju
- (200) Če je bila pomoč v obliki znižanj ali oprostitev bremen, povezanih s finančno podporo za električno energijo iz obnovljivih virov, dodeljena pred začetkom uporabe teh smernic tistim podjetjem, ki ne izpolnjujejo meril iz uvodnih izjav 197 in 198 tega sklepa, se taka pomoč lahko razglasi za združljivo, če je v skladu z načrtom prilagoditve (točka 197 smernic iz leta 2014).
- (201) Nemčija je navedla, da je bilo leta 2013 in 2014 na podlagi posebnega pravila o nadomestilih do državne pomoči v obliki znižanj financiranja podpore za električno energijo iz obnovljivih virov v skladu z oddelkom 3.7.2 smernic iz leta 2014 upravičenih le nekaj upravičencev. Zato je za tiste upravičence, ki do tega niso bili upravičeni, predložila načrt prilagoditve (glej Prilogo II), ki je proučen v oddelku 7.3.5. Pojasnila je tudi, da vsi upravičenci, ki so se lahko vključili v nacionalno shemo na podlagi točke 186 smernic iz leta 2014, spadajo v sektorje, navedene v Prilogi 5 k smernicam iz leta 2014.
- (202) Za izračun bruto dodane vrednosti, ki je potreben za uporabo točk od 185 do 192 smernic iz leta 2014 in je določen v Prilogi 4 k navedenim smernicam, je v členu 41 zakona EEG iz leta 2012 uporabljena bruto dodana vrednost po tržnih cenah v zadnjem poslovnem letu pred vlogo za znižanje dodatne dajatve. V skladu s točkama 1 in 2 Priloge 4 k smernicam iz leta 2014 je treba uporabiti bruto dodano vrednost v stroških faktorjev in aritmetično sredino za zadnja tri leta, za katera so na voljo podatki. Nemčija je pojasnila, da taki podatki niso na voljo, saj so vloge za znižanja za leti 2013 in 2014 vključevale le bruto dodano vrednost po tržnih cenah za najnovejše poslovno leto, za katero so bili podatki na voljo (tj. leti 2011 in 2012). Podobno je pojasnila, da za izračun stroškov električne energije povprečne maloprodajne cene električne energije niso bile na voljo za vsa podjetja, vsaj ne za skupine z višjo porabo; namesto tega je izračun stroškov električne energije temeljil na dejanskih stroških električne energije v letih 2011 in 2012, saj so podjetja te podatke navedla v svojih vlogah za znižanja v letih 2013 in 2014. V skladu s točko 4 Priloge 4 k smernicam iz leta 2014 opredelitev stroškov podjetja za električno energijo temelji zlasti na predpostavljeni ceni električne energije. Komisija je na podlagi pojasnil Nemčije v svojem sklepu v zadevi SA.38632 (2014/N) ugotovila, da so prehodna pravila iz zakona EEG iz leta 2014, ki omogočajo uporabo podatkov o bruto dodani vrednosti v stroških faktorjev na podlagi zadnjega poslovnega leta ali zadnjih dveh poslovnih let, ter uporaba dejanskih stroškov električne energije v zadnjem poslovnem letu v skladu s smernicami iz leta 2014, zlasti s točko 195 (uvodne izjave 311 do 314 navedenega sklepa). To ugotovitev je podala, ker so se navedeni podatki, tj. bruto dodana vrednost v stroških faktorjev na podlagi zadnjega leta in uporaba dejanskih stroškov električne energije v zadnjem letu, uporabili le prehodno, dokler se ne bi zbrali podatki, zahtevani v Prilogi 4 k smernicam iz leta 2014. Ta utemeljitev velja zlasti za oceno znižanj dodatne dajatve EEG za leti 2013 in 2014, na podlagi te utemeljitve pa je tudi mogoče sprejeti, da se bruto dodana vrednost po tržnih cenah uporabi za oceno združljivosti državne pomoči, dodeljene na podlagi posebnega pravila o nadomestilih v letih 2013 in 2014 v obliki znižanj financiranja podpore za električno energijo iz obnovljivih virov v skladu z oddelkom 3.7.2 smernic iz leta 2014.
- (203) Komisija ugotavlja, da zakon EEG iz leta 2012 le delno izpolnjuje merila za upravičenost iz točk 185 in 186 smernic iz leta 2014. Upravičenci, ki ne izpolnjujejo navedenih meril, bi zato morali podporo vrniti, kar je podrobneje proučeno v oddelku 7.3.5 o načrtu prilagoditve, ki ga je predložila Nemčija.

7.3.4 Sorazmernost

- (204) V točki 188 smernic iz leta 2014 je določeno, da je pomoč sorazmerna, če upravičenci do pomoči plačajo vsaj 15 % dodatnih stroškov brez znižanja.
- (205) Vendar lahko države članice dodatno omejijo višino stroškov, ki izhajajo iz financiranja pomoči za energijo iz obnovljivih virov in se plačujejo na ravni podjetij, na 4 % bruto dodane vrednosti zadevnega podjetja. Za podjetja z vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnostjo lahko države članice omejijo skupni znesek, ki ga je treba plačati, na 0,5 % bruto dodane vrednosti zadevnega podjetja. Če države članice določijo omejitve v višini 4 % oziroma 0,5 % bruto dodane vrednosti, morata ti omejitvi veljati za vsa upravičena podjetja (točki 189 in 190 smernic iz leta 2014).

- (206) Nemčija je navedla, da v nekaterih primerih omejena dodatna dajatev EEG, ki so jo upravičenci plačali v letih 2013 in 2014, na podlagi meril iz smernic iz leta 2014 ni bila sorazmerna ⁽¹⁰¹⁾. Nemčija je zato predložila načrt prilagoditve (glej Prilogo II), ki je proučen v oddelku 7.3.5.
- (207) Komisija ugotavlja, da omejene dodatne dajatve EEG le delno izpolnjujejo merila za sorazmernost iz točk 188 in 189 smernic iz leta 2014. Upravičenci, ki ne izpolnjujejo navedenih meril, bi zato morali podporo vrniti, kar je podrobneje proučeno v oddelku 7.3.5 o načrtu prilagoditve, ki ga je predložila Nemčija.

7.3.5 Načrt prilagoditve

- (208) Države članice morajo v skladu s točko 193 in naslednjimi točkami smernic iz leta 2014 uporabljati merila za upravičenost in sorazmernost iz oddelka 3.7.2 smernic iz leta 2014, ki so opisana v oddelkih 7.3.3 in 7.3.4 tega sklepa, najpozneje do 1. januarja 2019. Pomoč, ki se dodeli za obdobje pred tem datumom, se šteje za združljivo, če so izpolnjena enaka merila. Poleg tega Komisija meni, da se lahko vsaka pomoč, ki se dodeli za zmanjšanje obremenitve, povezane s finančno podporo za električno energijo iz obnovljivih virov, za leta pred letom 2019, razglasi za združljivo z notranjim trgov, če je skladna z načrtom prilagoditve.
- (209) Navedeni načrt prilagoditve mora zajemati postopno prilagajanje na ravni pomoči, ki temeljijo na merilih za upravičenost in sorazmernost iz oddelka 3.7.2 smernic iz leta 2014, ki so opisana v oddelkih 7.3.3 in 7.3.4.
- (210) Če je bila pomoč dodeljena za obdobje pred datumom začetka uporabe navedenih smernic, mora načrt predvideti tudi postopno uporabo meril za to obdobje.
- (211) Če je bila pomoč, kot je določeno v uvodni izjavi 200, dodeljena pred začetkom uporabe smernic iz leta 2014 tistim podjetjem, ki ne izpolnjujejo meril iz oddelka 7.3.3 tega sklepa, se taka pomoč lahko razglasi za združljivo pod pogojem, da načrt prilagoditve predvideva minimalni lastni prispevek v višini 20 % dodatnih stroškov za dodatno dajatev brez znižanja, ki se uveljavi postopoma, najpozneje pa 1. januarja 2019 (točka 197 smernic iz leta 2014).
- (212) Nemčija je predložila načrt prilagoditve (Priloga II), opisan v uvodni izjavi 27 in naslednjih uvodnih izjavah, ki zagotavlja postopno zvišanje dodatne dajatve EEG za vse upravičence, ki morajo pomoč vrniti. Izhodišče je dodatna dajatev EEG, ki je bila dejansko plačana leta 2013; izračuna se z množenjem znižane dodatne dajatve EEG, ki jo je upravičenec plačal leta 2013, z dejansko porabo električne energije upravičenca v istem letu (v nadaljnjem besedilu: osnovna dodatna dajatev). V skladu z načrtom prilagoditve bodo dodatne dajatve za leti 2013 in 2014 ponovno prilagojene tako, da ne bodo presegle 125 % in 150 % osnovne dodatne dajatve. Od leta 2015 bo prilagoditev navzgor morda višja, saj se omejitev zviša na 200 % osnovne dodatne dajatve. V naslednjih letih do leta 2018 bo dodatna dajatev za leto x prav tako omejena na 200 % dodatne dajatve za leto $x - 2$.
- (213) Glede let, ki se proučujejo v tem sklepu, tj. let 2013 in 2014, načrt prilagoditve določa postopno zvišanje dodatne dajatve EEG za vse upravičence, ki niso izpolnjevali meril za upravičenost in sorazmernost iz smernic iz leta 2014. Zvišanje se bo po letu 2014 nadaljevalo, zato se lahko predvideva, da bodo stopnje, zahtevane v smernicah iz leta 2014, dosežene do 1. januarja 2019, in sicer za podjetja, ki so do podpore načeloma upravičena, vendar niso plačala dovolj visoke dodatne dajatve, in za podjetja, ki do podpore niso upravičena in morajo zato izpolniti zahtevo glede minimalnega lastnega prispevka v višini 20 % dodatnih stroškov dodatne dajatve iz točke 197 smernic iz leta 2014. Poleg tega Komisija ugotavlja, da so v načrtu prilagoditve upoštevani vsi zadevni gospodarski dejavniki, povezani s politiko na področju obnovljivih virov, in da ga je Nemčija priglasila v roku, določenem v točki 200 smernic iz leta 2014.
- (214) Načrt prilagoditve je glede let 2013 in 2014 torej v skladu z zahtevami iz oddelka 3.7.3 smernic iz leta 2014. V skladu s točko 194 smernic iz leta 2014 se za znižanja, kot so prilagojena z načrtom prilagoditve, lahko šteje, da so združljiva z notranjim trgov.

⁽¹⁰¹⁾ Glede uporabe podatkov o bruto dodani vrednosti in o elektro-intenzivnosti glej uvodno izjavo 202 tega sklepa.

7.3.6 Sklepna ugotovitev o združljivosti

- (215) Znižane dodatne dajatve EEG za energetsko intenzivna podjetja v letih 2013 in 2014 so združljive z notranjim trgom, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) znižanje dodatne dajatve je dodeljeno le v zvezi s stroški zaradi podpore za energijo iz obnovljivih virov;
  - (b) upravičenci izpolnjujejo merila za upravičenost iz točk 185, 186 in 187 smernic iz leta 2014, kot je bilo proučeno v oddelku 7.3.3 tega sklepa, in
  - (c) znižanje dodatne dajatve EEG je sorazmerno v skladu z merili iz točk 188 in 189 smernic iz leta 2014, kot je proučeno v oddelku 7.3.4 tega sklepa.
- (216) Za upravičence, ki ne izpolnjujejo enega ali več pogojev, opisanih v uvodni izjavi 215, Komisija izjemoma meni, da se lahko državna pomoč, dodeljena na podlagi posebnega pravila o nadomestilih v letih 2013 in 2014, razglasi za združljivo z notranjim trgom, če se zagotovi, da upravičenci plačajo vsaj 125 % osnovne dodatne dajatve iz uvodne izjave 212 za leto 2013 in 150 % osnovne dodatne dajatve za leto 2014. Da se to zagotovi, mora biti vračilo izvedeno na naslednji način:
- (a) za znižanje, dodeljeno za leto 2013, bi morale biti vračilo enako razliki med dodatno dajatvijo, ki bi morala biti plačana, če bi bili izpolnjeni vsi pogoji iz uvodne izjave 215, in dodatno dajatvijo EEG, ki je bila v letu 2013 dejansko plačana; vendar celotna dodatna dajatev EEG za podjetje, za katero velja obveznost vračila, vključno z vrnjenim zneskom, ne sme presežati 125 % dodatne dajatve EEG, ki je bila leta 2013 dejansko plačana;
  - (b) za znižanje, dodeljeno za leto 2014, bi morale biti vračilo enako razliki med dodatno dajatvijo, ki bi morala biti plačana, če bi bila izpolnjena vsa merila iz uvodne izjave 215, in dodatno dajatvijo EEG, ki je bila v letu 2014 dejansko plačana; vendar celotna dodatna dajatev EEG za podjetje, za katero velja obveznost vračila, vključno z vrnjenim zneskom, ne sme presežati 150 % dodatne dajatve EEG, ki je bila leta 2013 dejansko plačana.

7.4 Skladnost z drugimi določbami Pogodbe

- (217) Ker je namen dodatne dajatve EEG financiranje podpore za električno energijo EEG, je Komisija v skladu s točko 29 smernic iz leta 2014 proučila njeno skladnost s členoma 30 in 110 Pogodbe.
- (218) V skladu s sodno prakso je lahko dajatev, s katero so na podlagi enakih meril obdavčeni domači in uvoženi proizvodi, s Pogodbo vseeno prepovedana, kadar je prihodek od te dajatve namenjen financiranju dejavnosti, ki posebej koristijo domačim obdavčenim proizvodom.
- (219) Če se koristi, ki so jih deležni ti proizvodi, v celoti pobotajo z dajatvijo, s katero so obdavčeni, ta dajatev učinkuje samo na uvožene proizvode in je zato dajatev z enakim učinkom, v nasprotju s členom 30 Pogodbe. Nasprotno pa, če se te koristi le delno pobotajo z bremenom domačih proizvodov, pomeni zadevna dajatev diskriminatorno obdavčitev v smislu člena 110 Pogodbe, delež, s katerim se je pobotalo breme domačih proizvodov, pa bo v nasprotju z navedeno določbo ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Komisija je v svojih prejšnjih odločbah ⁽¹⁰³⁾ in v skladu s sodno prakso Sodišča ⁽¹⁰⁴⁾ menila, da bi lahko financiranje nacionalnih programov podpore za energijo iz obnovljivih virov z davkom podobnimi dajatvami na porabo električne energije pomenilo diskriminacijo uvožene energije iz obnovljivih virov. Če je domača proizvodnja električne energije podprta s pomočjo, ki se financira prek dajatve na vso porabo električne energije

⁽¹⁰²⁾ Združeni zadevi C-128/03 in C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, točke 44 do 47; zadeva C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, točka 42.

⁽¹⁰³⁾ Odločba o državni pomoči N 34/90; odločba o državni pomoči N 416/99; odločba o državni pomoči N 490/00; odločba o državni pomoči N 550/00; odločbi o državni pomoči N 317/A/2006 in NN 162/A/2003; odločbi o državni pomoči N 707 in 708/2002; odločba o državni pomoči N 789/02; odločba o državni pomoči N 6/A/2001; Odločba Komisije 2007/580/ES; Odločba Komisije 2009/476/ES; državna pomoč N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Združeni zadevi C-128/03 in C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, točke 44 do 47; zadeva C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, točki 58 in 59.

(vključno s porabo uvožene električne energije), bi lahko način financiranja, s katerim se bremeni uvožena električna energija, ki ni upravičena do navedenega financiranja, diskriminatorno vplival na uvoženo električno energijo iz obnovljivih virov in s tem krši člen 30 in/ali člen 110 Pogodbe ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) Poleg tega je Komisija v sklepu o začetku postopka ugotovila, da lahko ima zakon EEG iz leta 2012 kot tak diskriminatoren učinek, saj člen 39 zakona EEG iz leta 2012 določa, da se stopnja dodatne dajatve EEG zniža v primeru t. i. neposrednega trženja. Znižana stopnja velja le, kadar je dobavitelj kupil 50 % svojega portfelja električne energije od nacionalnih proizvajalcev električne energije EEG, zato se zdi, da je to diskriminatorna dajatev v smislu člena 110 Pogodbe.
- (222) Komisija je menila tudi, da bi bila dodatna dajatev, kadar je bila uvedena za uvoz, ki ne bi bil upravičen do podpore na podlagi zakona EEG iz leta 2012, če bi bil proizveden v Nemčiji (na primer električna energija, proizvedena v obratih, ki delujejo več ko 20 let), v skladu s členoma 30 in 110, saj v tem primeru nacionalna proizvodnja in uvoz nista različno obravnavana.
- (223) Nemčija trditvi, da bi lahko bil zakon EEG iz leta 2012 diskriminatoren v smislu členov 30 in 110 Pogodbe, nasprotuje iz naslednjih razlogov: trdi, da med uvoženimi proizvodi, za katere velja dodatna dajatev EEG, in domačimi proizvodi, ki so z njo financirani, ni nobene podobnosti. Dodatna dajatev EEG namreč financira *naprave* za energijo iz obnovljivih virov, velja pa za porabo *električne energije* iz obnovljivih virov.
- (224) Tudi če bi se za dodatno dajatev štelo, da financira električno energijo iz obnovljivih virov, bi še vedno obstajala razlika med električno energijo, za katero velja dodatna dajatev, in električno energijo, ki jo dodatna dajatev spodbuja. Razlog za to je, da se lahko cilj Nemčije glede energije iz obnovljivih virov iz člena 3(3) in dela A Priloge I k Direktivi 2009/28/ES izpolni le z električno energijo iz obnovljivih virov, ki je bila proizvedena doma ali pa uvožena na podlagi mehanizma sodelovanja z državo članico, v kateri je bila električna energija proizvedena (člen 5(3) navedene direktive). Če mehanizem sodelovanja ni vzpostavljen, se uvožena električna energija iz obnovljivih virov ne šteje k cilju. Z vidika odjemalcev se taka električna energija torej ne more šteti za podobno domači električni energiji iz obnovljivih virov.
- (225) Glede *pravic, povezanih z zeleno električno energijo* (člen 39 zakona EEG iz leta 2012), Nemčija trdi, da se ne morejo šteti za diskriminatorne, saj dejansko izvajajo Direktivo 2009/28/ES. Direktiva 2009/28/ES določa nacionalni cilj glede deleža energije iz obnovljivih virov in državam članicam omogoča, da vzpostavijo programe podpore in ukrepe sodelovanja (člen 3(3)). V skladu s členom 5(3) Direktive se v cilj šteje električna energija iz obnovljivih virov, ki se proizvede doma. Električna energija iz obnovljivih virov, proizvedena v drugih državah članicah, se načeloma šteje v cilj, če je vključena v dogovor o sodelovanju med zadevnima državama članicama. Sklenitev takega dogovora ni obvezna, ampak je diskrecijska pravica držav članic. Po mnenju Nemčije je iz navedenih določb Direktive razvidno, da Nemčija lahko podpira le domačo proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov. Iz navedenih določb je razvidno tudi, da Nemčiji ni treba odobriti dostopa do svojega programa podpore proizvajalcem električne energije iz obnovljivih virov iz drugih držav članic ali takim proizvajalcem dovoliti, da imajo koristi od *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*.
- (226) Poleg tega Nemčija trdi, da bi, če bi bile *pravice, povezane z zeleno električno energijo*, na voljo proizvajalcem s sedežem v drugih državah članicah, obstajalo tveganje, da bi taki proizvajalci prejeli previsoko nadomestilo in bi zato lahko začeli prosto izbirati med različnimi nacionalnimi sistemi podpore. To bi ogrozilo tudi mehanizem financiranja iz zakona EEG iz leta 2012, saj bi vedno več tujih proizvajalcev želelo izkoristiti *pravice, povezane z zeleno električno energijo*, količina električne energije, na katero je bila uvedena dodatna dajatev EEG, pa bi se stalno zmanjševala, kar bi spodkopalo osnovo financiranja. V praksi bi bilo to v nasprotju s cilji Direktive 2009/28/ES, ki dovoljuje vzpostavitev nacionalnih sistemov podpore za namene povečanja proizvodnje energije iz obnovljivih virov.
- (227) Po mnenju Nemčije to razlago potrjuje nedavna sodba v zadevi Ålands Vindkraft ⁽¹⁰⁶⁾. V navedeni zadevi je glede nacionalnega sistema, ki določa dodelitev certifikatov, s katerimi se lahko trguje, proizvajalcem zelene električne energije ob upoštevanju zgolj zelene električne energije, ki se proizvede na območju zadevne države članice, Sodišče menilo, da gre za ukrep z enakim učinkom, kot ga imajo količinske omejitve pri uvozu, ki načeloma ni v skladu s obveznostmi iz člena 34 Pogodbe. Vendar je mogoče sistem upravičiti z nujnimi zahtevami, povezanimi z varstvom okolja ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Zadeva C-47/69, Francija proti Komisiji, ECLI:EU:C:1970:60, točka 20; sklep o EEG iz leta 2014, uvodna izjava 329 in naslednje uvodne izjave.

⁽¹⁰⁶⁾ Zadeva C-573/12, Ålands Vindkraft, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Zadeva C-573/12, Ålands Vindkraft, ECLI:EU:C:2014:2037, točki 75 in 119.

- (228) Po mnenju Nemčije dodatna dajatev EEG ne pomeni dajatve v smislu člena 30 ali člena 110 Pogodbe. Gre namreč le za zahtevek za povračilo, ki ga sistemski operaterji prenosnih omrežij uveljavljajo zoper dobavitelje električne energije, saj se za sistemske operaterje prenosnih omrežij šteje, da izvajajo storitve namesto dobaviteljev. Nemčija navaja sodno prakso Sodišča, v skladu s katero „dajatev, ki se uvede na blago, ker to prečka mejo, morda ne bo opredeljena za dajatev z enakim učinkom, kot to prepoveduje Pogodba, če se nanaša na splošni sistem notranjih dajatev, ki se sistematično, v skladu z enakimi merili, naložijo nacionalnim proizvodom in izvoženim oziroma uvoženim proizvodom, če pomeni plačilo za določeno storitev, ki je bila dejansko in posamično opravljena za trgovca v znesku, ki je sorazmeren z navedeno storitvijo, ali, v posebnih okoliščinah, ko se obračuna zaradi nadzora, ki se opravi zaradi izpolnjevanja obveznosti, naloženih z Ureditvijo Skupnosti“⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Nemčija meni, da je drugo in tretje alternativno merilo iz sodbe Sodišča izpolnjeno. Prvič, Nemčija trdi, da dodatna dajatev EEG pomeni ustrezno plačilo za opravljeno določeno storitev, tj. dejstvo, da se sistemski operaterji prenosnih omrežij odredijo obnovljivi kakovosti prenesene električne energije iz obnovljivih virov, ki jo pridobijo dobavitelji električne energije, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 144⁽¹⁰⁹⁾. Po mnenju Nemčije dobavitelji električne energije ob plačilu dodatne dajatve EEG sistemskim operaterjem prenosnih omrežij dobijo nekaj v zameno, tj. dejstvo, da je delež električne energije iz obnovljivih virov. Nemčija zato trdi, da nasprotno kot v zadevi Essent⁽¹¹⁰⁾, v kateri v zameno za plačilo ni bila opravljena nobena storitev, dodatna dajatev EEG ustreza opravljeni storitvi. Drugič, dodatna dajatev EEG naj bi bila uvedena zaradi izpolnjevanja obveznosti, ki jih nalaga pravo Unije, tj. Direktiva 2009/28/ES.
- (230) Komisija se ne more strinjati z utemeljitvijo, ki jo je predložila Nemčija.
- (231) Sicer drži, da dodatna dajatev EEG financira vzpostavitev naprav za energijo iz obnovljivih virov, vendar podpira proizvodnjo električne energije, ustvarjene v navedenih napravah. To dokazuje dejstvo, da se dodatna dajatev EEG obračuna po kilovatni uri porabljene električne energije. Drugič, samo dejstvo, da se uvožena električna energija EEG ne šteje v cilj iz Direktive 2009/28/ES, ne more spremeniti podobnosti med električno energijo EEG, ki je bila proizvedena doma, in uvoženo električno energijo EEG. V skladu s sodno prakso Sodišča se podobnost ne oceni „na podlagi merila strogo enake narave proizvodov, ampak merila glede njihove podobne in primerljive uporabe“⁽¹¹¹⁾. Vprašanje podobnosti je treba ločiti od različne obravnave: različna obravnava je prisotna le v zvezi z uvoženo električno energijo, ki bi bila na podlagi zakona EEG iz leta 2012 upravičena do podpore, če bi bila proizvedena v Nemčiji. V zvezi s tem vprašanje, ali se uvožena električna energija iz obnovljivih virov šteje v cilj iz Direktive 2009/28/ES, ni pomembno.
- (232) Poleg tega se Komisija ne strinja s trditvijo Nemčije, da dodatna dajatev EEG ne pomeni dajatve v smislu členov 30 in 110 Pogodbe. Prvič, kot je Sodišče menilo v zadevi Essent, za namene uporabe členov 30 in 110 Pogodbe ni pomembno, da dajatev ne obračunava neposredno država, ampak sistemski operaterji prenosnih omrežij⁽¹¹²⁾. Drugič, očitno ni nobene storitve ali sredstva, za katero bi dodatna dajatev EEG, ki jo plačajo dobavitelji električne energije, pomenila ustrezno plačilo. Obnovljiva kakovost sama po sebi dobaviteljem električne energije ne koristi, saj se prenaša ločeno od dejanske električne energije EEG. Plačila dobaviteljev tudi niso sorazmerna z opravljeno storitvijo, saj se njihova plačila razlikujejo glede na število nepriviligiranih odjemalcev, ki jih imajo, domnevne opravljene storitve, tj. da ima električna energija obnovljivo kakovost, pa ni mogoče ločiti in je enaka za vse. Tretjič, dodatna dajatev EEG ni uvedena zaradi *inšpekcijskih pregledov*, neposredno pa tudi ne zaradi *obveznosti* na podlagi prava Unije. Nemčija mora v skladu z Direktivo 2009/28/ES uvesti ukrepe, da se zagotovi stalno povečevanje deleža energije iz obnovljivih virov (člen 3(2) Direktive); izvajanje je diskrecijska pravica Nemčije tako glede posebnih ukrepov (člen 3(3) Direktive) kot načina njihovega financiranja.
- (233) Kot je Komisija menila v sklepu o začetku postopka, člena 30 in 110 prepovedujeta le financiranje programa podpore za nacionalno proizvodnjo z diskriminatorno dajativjo, uvedeno na uvožene proizvode. Ne določata, da mora država članica ugodnost iz programa podpore razširiti na uvožene proizvode. Ta sklep tako kot drugi sklepi

⁽¹⁰⁸⁾ Zadeva C-130/93, Lamaire, ECLI:EU:C:1994:281, točka 14.

⁽¹⁰⁹⁾ Vendar Nemčija priznava, da dodatna dajatev EEG ni povračilo za zagotavljanje električne energije kot take, ki se prodaja na gotovinskem trgu.

⁽¹¹⁰⁾ Zadeva C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Zadeva C-171/78, Komisija proti Dansk, ECLI:EU:C:1980:54, točka 5.

⁽¹¹²⁾ Zadeva C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, točka 46.

o nacionalnih programih podpore za energijo iz obnovljivih virov ⁽¹¹³⁾ ne postavlja pod vprašaj dejstva, da je podpora na podlagi zakona EEG iz leta 2012 omejena na nacionalno proizvodnjo. Vendar države članice pri pripravi svojih programov podpore ne smejo uvesti diskriminatornih dajatev v smislu členov 30 in 110 Pogodbe.

- (234) Sodba v zadevi Ålands Vindkraft ne vpliva na oceno glede členov 30 in 110 Pogodbe. Prvič, edino vprašanje v navedeni zadevi je bilo, ali bi moral biti program podpore za proizvajalce obnovljive energije dostopen proizvajalcem s sedežem v drugih državah članicah (Sodišče tega ni potrdilo). Sodba se ni nanašala na vprašanje, ali bi se lahko poleg tega takšen nacionalni program podpore financiral prek diskriminatorne dajatve, uvedene tudi za gospodarske subjekte s sedežem v drugih državah članicah. Drugič, Sodišče je na zahtevo švedskega sodišča zagotovilo razlago člena 34 o količinskih omejitvah pri prostem pretoku blaga; navedba za predhodno odločanje se ni nanašala na člena 30 in 110 o diskriminatornih dajatvah in davkih, o čemer se zato Sodišče ni izreklo. Tretjič, Sodišče je ugotovilo, da je Švedska vložniku zahtevka zavrnila dostop do svojega sistema certifikatov, ki je ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev, ta zavrnitev pa je bila upravičena na podlagi okoljske politike in sorazmerna pri doseganju navedenega cilja okoljske politike ⁽¹¹⁴⁾. Vendar diskriminatorni ukrepi, ki kršijo člena 30 in 110, niso upravičeni, niti iz okoljskih razlogov: Komisija ne pozna nobenega primera, v katerem se bi lahko varstvo okolja (ali katera druga nujna zahteva v splošnem interesu) podprlo z uvedbo denarne obveznosti, zaradi katere bi morali gospodarski subjekti v drugih državah članicah plačati več od svojih domačih konkurentov.
- (235) Vendar je Nemčija, ki je vztrajala pri mnenju, da dodatna dajatev EEG ne krši členov 30 in 110 Pogodbe, predložila zavezo, da bo vlagala v povezovalne daljnovode ali podobne evropske energetske projekte (glej opis v uvodni izjavi 19). Navedene naložbe bi bile enakovredne ocenjenemu znesku domnevne diskriminacije.
- (236) Kršitve členov 30 in 110 Pogodbe se običajno odpravijo s povračilom zaračunanih dajatev. Vendar je Komisija priznala, da je ponovna naložba dela prihodkov od davkom podobne dajatve, pobranih od uvoza, v projekte in infrastrukturo, ki koristijo zlasti uvozu, ustrezen način za odpravo pretekle morebitne diskriminacije na podlagi členov 30 in 110 Pogodbe ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Da bi se določil delež preteklega prihodka od dodatne dajatve EEG, ki ga je treba dodeliti takim naložbam, je treba najprej oceniti uvoz električne energije EEG, upravičene do podpore, v Nemčijo. Nemčija je navedla, da je v obdobju veljavnosti zakona EEG iz leta 2012, tj. med januarjem 2012 in julijem 2014, delež potrdil o izvoru, ki ustrezajo električni energiji iz obnovljivih virov, ki bi lahko bila podprta na podlagi zakona EEG iz leta 2012, znašal približno 1 349 GWh: 519 GWh leta 2012, 283 GWh leta 2013 in 547 GWh leta 2014. Precej večji delež potrdil o izvoru, ki ni vključen v to količino, je za velike, stare hidroelektrarne, ki na podlagi zakona EEG iz leta 2012 ne bi bile upravičene do podpore. Ker se lahko s potrdili o izvoru trguje ločeno, sama po sebi ne zadoščajo za ugotavljanje obsega uvoza električne energije EEG. Nemčija je navedla, da je dejanski uvoz manjši, vendar ni mogla zagotoviti informacij, v kolikšnem obsegu je bila uvožena navedena zelena električna energija, ki je bila izračunana, krita s pogodbami za fizični uvoz.
- (238) Nato je treba oceniti, v kolikšnem obsegu je bila uvožena zelena električna energija diskriminirana. Diskriminacija je prisotna zaradi dejstva, da k dodatni dajatvi EEG prispevata domača proizvodnja električne energije EEG in uvoz EEG, vendar ima od nje korist le domača proizvodnja električne energije EEG (v okviru omejitev pogojev za upravičenost).
- (239) Diskriminacijo kot tako je mogoče izmeriti s stopnjo dodatne dajatve EEG, ki se je zaračunala ob uvozu električne energije EEG. Vendar je treba opozoriti, da nobeno povračilo ne bi krilo celotne dodatne dajatve kot take, ampak bi bilo omejeno na hipotetično obliko prejete podpore (zagotovljene odkupne cene, tržne premije ali pravice, povezane z zeleno električno energijo). Ker domači proizvajalci električne energije EEG prav tako plačujejo dodatno dajatev, vendar prejemajo podporo EEG, bi različna obravnava izvirala le iz tega, da je treba za uvoženo električno energijo EEG plačati dodatno dajatev, vendar ta ni upravičena do podpore. V bistvu je diskriminacija enaka stopnji podpore, do katere uvožena električna energija EEG ni upravičena.

⁽¹¹³⁾ Glej na primer državno pomoč SA.33384 (2011/N) – Avstrija, Ökostromgesetz 2012, C(2012) 565 final.

⁽¹¹⁴⁾ Glej opombo 107.

⁽¹¹⁵⁾ Državna pomoč SA.15876 (N 490/2000) – Italija, Nasedli stroški za sektor električne energije (UL C 250, 8.10.2005, str. 10).

- (240) Glede zagotovljenih odkupnih cen in tržnih premij Komisija ugotavlja, da so te odvisne od tehnologije EEG, zato bi bilo treba določiti različne vrste električne energije EEG, ki so se dejansko uvažale, in njihove količine, da bi se lahko navedene oblike podpore uporabile za uvoz. Ker je Nemčija pojasnila, da podatki o dejanskem uvozu EEG niso na voljo, merjenje diskriminacije z uporabo določene zagotovljene odkupne cene ali tržne premije za ustrezno količino uvoza ni mogoče.
- (241) Nasprotno se lahko lažje določi prednost na podlagi *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*: Nemčija je navedla, da je bila prednost na podlagi *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*, v praksi nižja od 4 ct/kWh. Dobavitelji električne energije, ki želijo uveljavljati navedene pravice, prejmejo znižanje za 2 ct/kWh na celoten portfelj le, če je od tega vsaj 50 % električne energije iz obnovljivih virov. Da bi se izognili tveganju glede morebitne neizpolnitve 50-odstotnega cilja zaradi manjše količine (v tem primeru bi bilo treba dodatno dajatev EEG plačati za celoten portfelj), dobavitelji električne energije električno energijo EEG nabavljajo z varnostnim pribitkom, tj. več kot potrebnih 50 %, včasih tudi do 60 %. V tem primeru je treba pri izračunu stroškovne prednosti, ki se lahko morda prenese na proizvajalce električne energije iz obnovljivih virov, znižanje dodatne dajatve EEG za celoten portfelj, tj. 2 ct/kWh, deliti z večjim deležem električne energije iz obnovljivih virov. Pri 60-odstotnem deležu na primer dejanska stroškovna prednost, ki bi jo bilo mogoče prenesti, ne bi znašala 4 ct/kWh, ampak le 3,3 ct/kWh. V povprečju je najvišja prednost na podlagi *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*, znašala 3,8 ct/kWh leta 2012, 3,2 ct/kWh leta 2013 in 3,9 ct/kWh leta 2014.
- (242) Zdi se, da so bile *pravice, povezane z zeleno električno energijo*, nekoliko višje od dodatne dajatve EEG v letu 2012, vendar nižje od dodatnih dajatev v letih 2013 in 2014. Zdi se tudi, da so bile *pravice, povezane z zeleno električno energijo*, nižje od prednosti, vključene v nekatere zagotovljene odkupne cene (po odbitku tržne cene), na primer za solarno energijo, vendar višje od prednosti, vključene v druge zagotovljene odkupne cene, na primer za vetrno energijo. Vendar tudi če bi se s *pravicami* do neke mere podcenil dejanski obseg diskriminacije, je treba upoštevati, da število potrdil o izvoru presega obseg uvoza. Komisija zato meni, da je metoda, ki jo je uporabila Nemčija (opisana v uvodni izjavi 238 in naslednjih uvodnih izjavah), ustrežna. Prednost na podlagi *pravic, povezanih z zeleno električno energijo*, se lahko skupaj s podatki o uvoženih potrdilih o izvoru šteje za razumen približek obsegu, v katerem je bila uvožena električna energija EEG diskriminirana na podlagi zakona EEG iz leta 2012.
- (243) Z uporabo vrednosti za uvoz električne energije EEG, upravičen do podpore, iz uvodne izjave 237 in vrednosti za *pravice, povezane z zeleno električno energijo*, iz uvodne izjave 241 znaša znesek, ki ga je treba ponovno vložiti, 50 milijonov EUR ⁽¹¹⁶⁾. Komisija zato meni, da bo zaveza Nemčije glede naložb v višini 50 milijonov EUR (glej uvodno izjavo 19) v povezovalne daljnovode in evropske energetske projekte odpravila preteklo morebitno diskriminacijo na podlagi členov 30 in 110 Pogodbe.

8. VERODOSTOJNI JEZIK

- (244) Kot je navedeno v oddelku 1 tega sklepa, se je Nemčija odpovedala pravici, da se ta sklep sprejme v nemškem jeziku. Verodostojni jezik bo zato angleški jezik.

9. SKLEPNA UGOTOVITEV IN VRAČILO

- (245) Ker je bila pretekla kršitev členov 30 in 110 Pogodbe zaradi dodatne dajatve EEG odpravljena, Komisija ugotavlja, da je podpora za proizvajalce električne energije EEG, ki je bila v uvodnih izjavah 187 in 200 sklepa o začetku postopka razglašena za združljivo, glede mehanizma financiranja skladna tudi z notranjim trgovom.
- (246) Komisija ugotavlja, da je Nemčija nezakonito izvajala pomoč za podporo za proizvodnjo električne energije EEG in za energetske intenzivna podjetja, pri čemer je kršila člen 108(3) Pogodbe.
- (247) Če pomoč ni združljiva z notranjim trgovom, bi jo bilo treba vrniti.
- (248) Vračilo bi moralo zajemati le znižanja dodatne dajatve EEG za leti 2013 in 2014 (v nadaljnjem besedilu: zadevni leti).

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (za leto 2012) + 9,1 (za leto 2013) + 21,3 (za leto 2014) = 50,1 milijona EUR.

- (249) Zneski, ki jih je treba vrniti, bi morali biti za vsako zadevno leto omejeni na razliko med združljivim zneskom za navedeno leto, kot je določeno v skladu z uvodnimi izjavami 251, 252 in 253, in zneskom dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec dejansko plačal v zadevnem letu.
- (250) Znesek dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec v zadevnem letu dejansko plačal, se izračuna tako, da se znižana dodatna dajatev za navedeno leto pomnoži s porabo električne energije upravičenca v istem letu. Da bi Nemčija pospešila vračanje in ker podatki o porabi za zadevni leti za vsa podjetja, ki jih vračilo zadeva, še niso na voljo, bo najprej za izračun predhodnega zneska vračila uporabila podatke o porabi električne energije, predložene v vlogah, ta znesek pa se bo vrnil takoj. Nemčija bo nato končne zneske vračila določila na podlagi podatkov o dejanski porabi za zadevni leti in sprejela ustrezne ukrepe za zagotavljanje vračila ali poplačila na podlagi navedenih končnih zneskov (ta korak v postopku vračila se imenuje „korekcijski mehanizem“).
- (251) Združljivi znesek se določi na podlagi oddelka 3.7.2 smernic iz leta 2014. Podjetje, ki je bilo upravičeno do znižanja, mora spadati v sektorje iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014 (točka 185 smernic iz leta 2014) ali pa mora imeti vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnost in pripadati sektorju z vsaj 4-odstotno intenzivnostjo trgovine na ravni Unije, čeprav ne spada v nobenega od sektorjev iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014 (točka 186 smernic iz leta 2014). Za uporabo točke 186 smernic iz leta 2014, kot je pojasnjena v uvodni izjavi 202, se lahko uporabijo podatki, predloženi v vlogah za zadevni leti.
- (252) Poleg tega mora podjetje, če je upravičeno do podpore na podlagi uvodne izjave 251, plačati vsaj 15 % dodatnih stroškov brez znižanja (točka 188 smernic iz leta 2014). Vendar se lahko znesek, ki ga je treba plačati, omeji na ravni podjetja na 4 % bruto dodane vrednosti zadevnega podjetja. Za podjetja z vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnostjo se lahko znesek, ki ga je treba plačati, omeji na 0,5 % bruto dodane vrednosti zadevnega podjetja (točka 189 smernic iz leta 2014). Za uporabo točke 189 smernic iz leta 2014, kot je pojasnjena v uvodni izjavi 202, se lahko uporabijo podatki, predloženi v vlogah za zadevni leti. Če podjetje do podpore na podlagi uvodne izjave 251 ni upravičeno, je znesek, ki ga je treba plačati, v skladu z oddelkom 3.7.2 smernic iz leta 2014 načeloma enak dodatni dajatvi EEG brez znižanja, v skladu s prehodnim pravilom iz točke 197 smernic iz leta 2014.
- (253) Če je znesek, ki ga je treba plačati in je določen na podlagi uvodne izjave 252, za katero od zadevnih let višji od zneska, ki ga je upravičenec dejansko plačal tisto leto, veljajo določbe načrta prilagoditve iz uvodne izjave 212: za leto 2013 združljivi znesek naj ne bi presegel 125 % dodatne dajatve, ki je bila dejansko plačana leta 2013 (tj. isto leto). Za leto 2014 združljivi znesek naj ne bi presegel 150 % dodatne dajatve, ki je bila dejansko plačana leta 2013 (tj. prejšnje leto). Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 250, lahko dodatna dajatev, ki je bila dejansko plačana v letih 2013 in 2014, za namene določanja predhodnega zneska vračila temelji na podatkih o porabi električne energije, vključene v vlogo podjetja za znižanje v letih 2013 in 2014. Za namene korekcijskega mehanizma se bodo uporabili dejanski podatki o porabi električne energije za leti 2013 in 2014, ko bodo na voljo.
- (254) Če znesek, ki ga je treba plačati ter je določen na podlagi uvodnih izjav 251, 252 in 253, ni višji od zneska, ki ga je upravičenec dejansko plačal v posameznem zadevnem letu, zneska ni treba vračati.
- (255) Če je skupni znesek pomoči, ki jo je prejel upravičenec, nižji od 200 000 EUR in če pomoč izpolnjuje vsa druga merila iz Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 ⁽¹¹⁷⁾ ali Uredbe Komisije (ES) št. 1998/2006 ⁽¹¹⁸⁾, bi se moralo za tako pomoč šteti, da ne pomeni državne pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe, zato zneska ne bi bilo treba vrniti.
- (256) Če je skupni znesek pomoči, ki jo je prejel upravičenec, višji od 200 000 EUR, vrniti pa je treba znesek, nižji od 200 000 EUR, se Uredba (ES) št. 1998/2006 in Uredba (EU) št. 1407/2013 ne uporabljata, saj se pomoč nanaša na iste upravičene stroške in je kumulacija izključena (člen 5(2) Uredbe (EU) št. 1407/2013 in člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1998/2006). Taki zneski bi se zato morali vrniti.

⁽¹¹⁷⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L 352, 24.12.2013, str. 1).

⁽¹¹⁸⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

(257) Komisija je nadalje proučila, ali obstajajo kakršne koli ovire za vračilo v skladu s členom 14 Uredbe (ES) št. 659/1999. Kot je opisano v uvodni izjavi 172, so nekatere zainteresirane strani trdile, da bi morala biti prilagoditev v letih 2013 in 2014 čim nižja, da bi se zavarovala legitimna pričakovanja upravičencev, in da ne bi smelo biti nobenega vračila. Vendar legitimna pričakovanja upravičencev iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 146 in naslednjih uvodnih izjavah, ne morejo nastati na podlagi odločbe Komisije v zadevi NN 27/2000, saj se zakon EEG iz leta 2012 razlikuje od zakona EEG iz leta 2000 in je bil sprejet več kot deset let pozneje, zlasti pa posebno pravilo o nadomestilih v zakonu EEG iz leta 2000 ni obstajalo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Državna pomoč za podporo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov in zemeljskega plina, vključno z mehanizmom financiranja, dodeljena na podlagi zakona *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (zakon EEG iz leta 2012), ki jo je Nemčija nezakonito izvajala s kršitvijo člena 108(3) Pogodbe, je združljiva z notranjim trgov pod pogojem, da Nemčija izvede zavezo iz Priloge I.

Člen 2

Komisija sprejema načrt prilagoditve, ki ga je Nemčija predložila za leti 2013 in 2014, kot je določen v Prilogi II.

Člen 3

1. Državna pomoč, ki vključuje znižanja dodatne dajatve za financiranje podpore za električno energijo iz obnovljivih virov (dodatna dajatev EEG) v letih 2013 in 2014 za energetske intenzivne uporabnike (*Besondere Ausgleichsregelung*, posebno pravilo o nadomestilih) ter ki jo je Nemčija nezakonito izvajala s kršitvijo člena 108(3) Pogodbe, je združljiva z notranjim trgov, če spada v eno od štirih kategorij iz tega odstavka.

Če je bila državna pomoč dodeljena podjetju, ki spada v sektor iz Priloge 3 k Smernicam o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020 (smernice iz leta 2014), je združljiva z notranjim trgov, če je podjetje plačalo vsaj 15 % dodatnih stroškov, ki jih imajo dobavitelji električne energije zaradi obveznosti nakupa energije iz obnovljivih virov in se nato prenesejo na njihove odjemalce. Če je podjetje plačalo manj kot 15 % navedenih dodatnih stroškov, je državna pomoč kljub temu združljiva, če je podjetje plačalo znesek, ki je enak vsaj 4 % njegove bruto dodane vrednosti ali, za podjetja z vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnostjo, vsaj 0,5 % bruto dodane vrednosti.

Če je bila državna pomoč dodeljena podjetju, ki ne spada v sektor iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014, vendar je bila njegova elektro-intenzivnost v letu 2012 vsaj 20-odstotna, podjetje pa je v navedenem letu spadalo v sektor, ki je imel na ravni Unije vsaj 4-odstotno intenzivnost trgovine, je združljiva z notranjim trgov, če je podjetje plačalo vsaj 15 % dodatnih stroškov, ki jih imajo dobavitelji električne energije zaradi obveznosti nakupa energije iz obnovljivih virov in se nato prenesejo na njihove odjemalce. Če je podjetje plačalo manj kot 15 % navedenih dodatnih stroškov, je državna pomoč kljub temu združljiva, če je podjetje plačalo znesek, ki je enak vsaj 4 % njegove bruto dodane vrednosti ali, za podjetja z vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnostjo, vsaj 0,5 % bruto dodane vrednosti.

Če je bila državna pomoč dodeljena podjetju, ki je bilo upravičeno do državne pomoči, združljive na podlagi drugega ali tretjega pododstavka, vendar znesek dodatne dajatve EEG, ki ga je navedeno podjetje plačalo, ni doseglo ravni iz navedenih pododstavkov, so združljivi naslednji deli pomoči:

(a) za leto 2013: del pomoči, ki presega 125 % dodatne dajatve, ki jo je podjetje dejansko plačalo leta 2013;

(b) za leto 2014: del pomoči, ki presega 150 % dodatne dajatve, ki jo je podjetje dejansko plačalo leta 2013.

Če je bila državna pomoč dodeljena podjetju, ki ni bilo upravičeno do državne pomoči, združljive na podlagi drugega ali tretjega pododstavka, in je podjetje plačalo manj kot 20 % dodatnih stroškov dodatne dajatve brez znižanja, so združljivi naslednji deli pomoči:

- (a) za leto 2013: del pomoči, ki presega 125 % dodatne dajatve, ki jo je podjetje dejansko plačalo leta 2013;
  - (b) za leto 2014: del pomoči, ki presega 150 % dodatne dajatve, ki jo je podjetje dejansko plačalo leta 2013.
2. Vsaka pomoč, ki ni vključena v odstavku 1, ni združljiva z notranjim trgovom.

Člen 4

Individualna pomoč, dodeljena na podlagi shem pomoči iz členov 1 in 3, ne pomeni pomoči, če je ob dodelitvi izpolnjevala pogoje iz uredbe, sprejete na podlagi člena 2 Uredbe (ES) št. 994/98 ⁽¹¹⁹⁾, ki se je uporabljala ob dodelitvi pomoči.

Člen 5

Individualna pomoč, dodeljena na podlagi shem pomoči iz členov 1 in 3, ki je ob dodelitvi izpolnjevala pogoje iz uredbe, sprejete v skladu s členom 1 Uredbe (ES) št. 994/98, ali druge odobrene sheme pomoči, je združljiva z notranjim trgovom do največjih intenzivnosti pomoči, ki se uporabljajo za to vrsto pomoči.

Člen 6

1. Nemčija od upravičencev izterja nezdružljivo pomoč iz člena 3(2) na način, opisan v Prilogi III.
2. Zneskom, ki jih je treba vrniti, se prištejejo obresti od izplačila pomoči upravičencem do njihovega dejanskega vračila.
3. Obresti se izračunajo z obrestnoobrestnim računom v skladu s poglavjem V Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 ⁽¹²⁰⁾.
4. Nemčija prekliče vsa neporavnana plačila pomoči na podlagi sheme iz člena 3(2) od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 7

1. Nezdružljiva pomoč iz člena 3(2) se vrne takoj in učinkovito.
2. Nemčija zagotovi, da se ta sklep izvede v štirih mesecih po datumu priglasitve tega sklepa z vračilom dodeljene nezdružljive pomoči.
3. Če Nemčija izterja le predhodne zneske iz odstavka 4 Priloge III, ki jih je treba vrniti, (Nemčija) zagotovi, da se korekcijski mehanizem iz odstavka 4 Priloge III izvede v enem letu po datumu priglasitve tega sklepa.

Člen 8

1. Nemčija v dveh mesecih od datuma priglasitve tega sklepa predloži naslednje informacije:
  - (a) seznam upravičencev, ki so prejeli pomoč iz člena 3(1) in (2), in skupni znesek prejete pomoči vsakega upravičenca iz te sheme;

⁽¹¹⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 142, 14.5.1998, str. 1).

⁽¹²⁰⁾ Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 140, 30.4.2004, str. 1).

- (b) skupni predhodni znesek, ki ga je treba vrniti (glavnica in obresti), ki ga mora vrniti vsak upravičenec;
- (c) podroben opis že sprejetih ali načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom, vključno z zavezo iz Priloge I;
- (d) dokumente, ki dokazujejo, da je bilo upravičencem naročeno, naj vrnejo pomoč, in da je zaveza iz Priloge I izpolnjena.

2. Nemčija obvešča Komisijo o napredku v zvezi z nacionalnimi ukrepi, sprejetimi za izvajanje tega sklepa, dokler pomoč iz člena 3(2) ni v celoti vrnjena, zaveza iz Priloge I pa v celoti izvedena. Na zahtevo Komisije takoj predloži vse informacije o že sprejetih in načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom. Prav tako predloži podrobne informacije o zneskih pomoči in obrestih za vračilo, ki so jih upravičenci že vrnili.

Člen 9

Nemčija se je zavezala, da bo ponovno vložila 50 milijonov EUR v povezovalne vode in evropske energetske projekte. Nemčija Komisijo obvešča o izvajanju te zaveze.

Člen 10

Ta sklep je naslovljen na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 25. novembra 2014

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
Članica Komisije

PRILOGA I

ZAVEZA, KI JO JE NEMČIJA PREDLOŽILA 7. JULIJA 2014

„Vprašanje v zvezi s členoma 30 in 110 za obstoječe naprave in Grünstromprivileg (zakon EEG iz leta 2012)

Glede zakona EEG iz leta 2012 bi bila mogoča skupna rešitev v zvezi s pravicami, povezanimi z zeleno električno energijo, ter vprašanjem v zvezi s členoma 30 in 110. Rešitev bi bila ponovna naložba ocenjenega zneska, pridobljenega z domnevno diskriminacijo, v povezovalne daljnovode ali podobne evropske energetske projekte. Ponovna naložba bi se lahko izvedla vzporedno z napredkom zadevnega projekta. Na podlagi podatkov, ki jih je sporočila Nemčija, bi morala ponovna naložba znašati 50 milijonov EUR za obdobje od januarja 2012 do julija 2014. Nemčija to zavezo ponuja z zaščito svojega pravnega položaja (brez diskriminacije).“

PRILOGA II

ZAVEZA, KI JO JE NEMČIJA PREDLOŽILA 4. JULIJA 2014

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen (*). Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet („Bescheiddaten“), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012“

(*) Prvotna opomba: „Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.“

Prevod

„Vračilo [znesek, ki ga je treba vrniti] v zvezi z zadevnim podjetjem je razlika med zadevnimi stroški EEG, določenimi na podlagi Smernic o državni pomoči za varstvo okolja in energijo za obdobje 2014–2020 (smernice iz leta 2014), in stroški EEG, določenimi na podlagi zakona EEG iz leta 2012. Načrt prilagoditve v zvezi s tem omejuje plačilo na podlagi smernic iz leta 2014 na največ 125 % (za leto 2013) in največ 150 % (za leto 2014) plačila, izvedenega za leto 2013 v skladu z zakonom EEG iz leta 2012 (glej diagram). Negativni zneski vračila se ne upoštevajo.

Diagram: način izračuna vračila

$$\text{Vračilo}_{2013} = \text{P(načrt prilagoditve)}_{2013} - \text{P(EEG2012)}_{2013}$$

$$\text{P(načrt prilagoditve)}_{2013} = \text{minimalno P(EEAG) in } 125 \% \times \text{P(EEG2012)}_{2013}$$

Vračilo₂₀₁₃: vračilo za leto 2013

P(načrt prilagoditve)₂₀₁₃: zapadlo plačilo v skladu z načrtom prilagoditve za leto 2013

P(EEAG)₂₀₁₃: zapadlo plačilo v skladu s smernicami iz leta 2014 za leto 2013

P(EEG2012)₂₀₁₃: dejansko plačilo na podlagi zakona EEG iz leta 2012 za leto 2013

Zaradi nujnosti in da se omeji upravna obremenitev, ki je po ocenah zelo visoka, je treba zneske, ki jih morajo podjetja vrniti, izračunati le na podlagi podatkov, ki jih organ BAFA že ima na voljo (*). Zato se bodo uporabili podatki posameznih podjetij (o bruto dodani vrednosti po tržnih cenah, porabi električne energije in stroških električne energije), ki so jih podjetja predložila v vlogah za leti 2013 in 2014, vendar so za tisto leto, za katero je bilo treba predložiti dokazila (tj. poslovno leto 2011 za znižanje, dodeljeno v letu 2013, in poslovno leto 2012 za znižanje, dodeljeno v letu 2014). V skladu s tem izračun temelji na bruto dodani vrednosti po tržnih cenah, saj podatki o bruto dodani vrednosti v stroških faktorjev niso na voljo. Poleg tega mora primerjani izračun temeljiti na podatkih o porabi električne energije, ki so bili predloženi v vlogah in so za leto, za katero je bilo treba predložiti dokazila. Navedeni podatki o porabi električne energije se razlikujejo od podatkov o električni energiji, ki se je dejansko porabila v letu, za katero je znižanje dodeljeno.

Referenčni leti uporabljenih vrednosti:

	Odločba organa BAFA za leto 2013	Odločba organa BAFA za leto 2014
Bruto dodana vrednost po tržnih cenah	2011	2012
Porabljena električna energija	2011	2012
Stroški električne energije	2011	2012“

(*) Prvotna opomba: „Podatki za posamezno podjetje za leto 2013 organu BAFA niso na voljo. Podatkov za posamezno podjetje za leto 2014 še ni.“

PRILOGA III

NAČIN IZTERJAVE

1. Vračilo zajema le znižanja dodatne dajatve EEG za leti 2013 in 2014 (v nadaljnjem besedilu: zadevni leti).
2. Znesek, ki ga je treba vrniti, je za vsako zadevno leto enak razliki med združljivim zneskom za navedeno leto, kot je določeno v skladu z odstavki 5 do 8, in zneskom dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec dejansko plačal v zadevnem letu, kot je določeno v skladu z odstavkoma 3 in 4.

Znesek dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec dejansko plačal v zadevnem letu

3. Znesek dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec v zadevnem letu dejansko plačal, se izračuna tako, da se znižana dodatna dajatev za navedeno leto pomnoži s porabo električne energije upravičenca v istem letu.
4. Nemčija lahko z odstopanjem od odstavka 3 najprej za izračun predhodnega zneska vračila uporabi podatke o porabi električne energije, ki jih je upravičenec predložil v vlogi za zadevno leto. V tem primeru se predhodni znesek vračila vrne takoj, Nemčija pa nato končni znesek vračila določi na podlagi podatkov o dejanski porabi in sprejme ustrezne ukrepe za zagotavljanje vračila ali poplačila na podlagi navedenega končnega zneska („korekcijski mehanizem“).

Združljivi znesek

5. Če upravičenec spada v sektor iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014 (točka 185 smernic iz leta 2014) ali če je bila elektro-intenzivnost upravičenca vsaj 20-odstotna in spada v sektor, ki ima na ravni Unije vsaj 4-odstotno intenzivnost trgovine, čeprav ne spada v nobenega od sektorjev iz Priloge 3 k smernicam iz leta 2014 (točka 186 smernic iz leta 2014), je upravičenec upravičen do pomoči v obliki znižanj financiranja podpore za električno energijo iz obnovljivih virov. Za uporabo točke 186 smernic iz leta 2014 se lahko uporabijo podatki, predloženi v vlogah za zadevno leto.
6. Če je upravičenec upravičen do podpore na podlagi odstavka 5, je združljiv znesek enak 15 % dodatne dajatve EEG brez znižanja (točka 188 smernic iz leta 2014). Vendar se lahko združljivi znesek omeji na ravni podjetja na 4 % bruto dodane vrednosti zadevnega podjetja. Za podjetja z vsaj 20-odstotno elektro-intenzivnostjo se lahko združljivi znesek omeji na 0,5 % bruto dodane vrednosti zadevnega podjetja (točka 189 smernic iz leta 2014). Za uporabo točke 189 smernic iz leta 2014 se lahko uporabijo podatki, predloženi v vlogah za zadevno leto.
7. Če upravičenec ni upravičen do podpore na podlagi odstavka 5, je združljiv znesek enak 20 % dodatne dajatve EEG brez znižanja (točka 197 smernic iz leta 2014).
8. Če je združljivi znesek, določen na podlagi odstavkov 6 in 7, za katero od zadevnih let višji od zneska dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec dejansko plačal v zadevnem letu, se (združljivi znesek) omeji, kot sledi:
  - (a) za leto 2013: združljivi znesek ne presega 125 % zneska dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec dejansko plačal v letu 2013 (tj. isto leto);
  - (b) za leto 2014: združljivi znesek ne presega 150 % zneska dodatne dajatve EEG, ki ga je upravičenec dejansko plačal v letu 2013 (tj. prejšnje leto).